

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์

การวิเคราะห์ความสามารถในการแข่งขันเพื่อการส่งออกน้ำผลไม้แปรรูปของไทยในครั้งนี้ จะทำการวิเคราะห์ข้อมูล 2 ส่วน ประกอบด้วย

1. การวิเคราะห์ความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกน้ำผลไม้แปรรูปของไทย

1.1 การวิเคราะห์ความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบที่ปรากฏ (RCA) ประกอบด้วย การวิเคราะห์ความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบที่ปรากฏของประเทศผู้ส่งออกน้ำผลไม้สูงสุด จำนวน 13 ประเทศเปรียบเทียบกับตลาดโลก และการวิเคราะห์ความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบที่ปรากฏของการส่งออกน้ำผลไม้แปรรูปของไทยกับประเทศคู่แข่งชั้นนำในประเศนำเข้าสำคัญ 5 ประเทศ

1.2 การวิเคราะห์ความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการผลิตโดยการวิเคราะห์ต้นทุนการใช้ทรัพยากรภายในประเทศในการผลิตน้ำผลไม้ของไทย ประกอบด้วย การวิเคราะห์ต้นทุนการใช้ทรัพยากรภายในประเทศ (DRC) การคำนวณอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริง (RER) และคำนวณหา DRC ratio

2. การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการแข่งขันของการส่งออกผลิตภัณฑ์น้ำผลไม้แปรรูปของประเทศไทย โดยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วน เพื่อพิจารณาปัจจัยต่างๆ คือ

2.1 การวิเคราะห์อัตราการคุ้มครองอุตสาหกรรมน้ำผลไม้ของไทยด้วย การวัดอัตราการคุ้มครอง (NPC)

2.2 วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการแข่งขันของการส่งออกผลิตภัณฑ์น้ำผลไม้แปรรูปของประเทศไทย โดยวิเคราะห์สมการถดถอยแบบหลายตัวแปร (Multiple Regression Analysis)

ผลการวิเคราะห์ที่ได้เป็นดังนี้

ผลการวิเคราะห์ความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบ

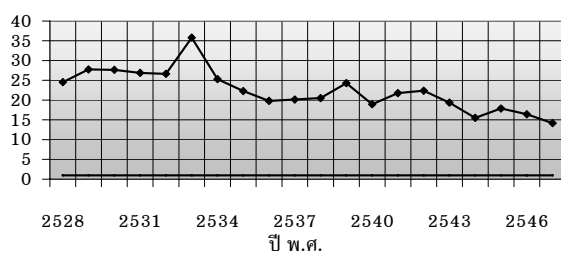
1. ผลการวิเคราะห์ความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบที่ปรากฏ (RCA)

จากการนำแนวคิดเกี่ยวกับความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบมาใช้วัดความสามารถในการแข่งขันในการส่งออกโดยใช้ดัชนีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบที่ปรากฏ (RCA) แต่ในการคำนวณหาค่า RCA ซึ่งใช้ข้อมูลมูลค่าการส่งออก ไม่ได้บ่งชี้ว่าความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบนั้นเป็นผลจากปัจจัยใด เช่น การคุ้มครองของภาครัฐ หรือมาตรการทางการค้าโดยการกีดกันทางการค้า หรือการใช้มาตรการทางภาษี รวมทั้งปัจจัยทางด้านการผลิตของสินค้านั้นได้ อย่างไรก็ตาม ในการศึกษาจะพิจารณาค่า RCA ร่วมกับผลการวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการแข่งขันในส่วนที่สอง เพื่อที่จะอธิบายถึงความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบที่ปรากฏในการส่งออกน้ำผลไม้ของไทยได้ดียิ่งขึ้น

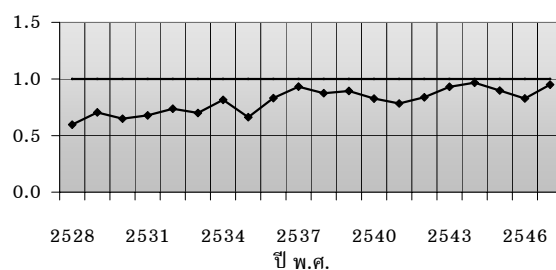
ในกรณีที่ค่า RCA ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่า 1 แสดงถึงประเทศนั้นมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกน้ำผลไม้ และในทางตรงกันข้ามหากค่า RCA ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 1 แสดงว่าประเทศนั้นไม่มีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกน้ำผลไม้ นอกจากนี้ ค่า RCA ที่คำนวณได้ในแต่ละประเทศอาจมีความแตกต่างกันมาก เป็นผลมาจากการที่แต่ละประเทศมีสัดส่วนมูลค่าการส่งออกน้ำผลไม้ต่อการส่งออกสินค้าทั้งหมดแตกต่างกัน โดยประเทศที่มีสัดส่วนมูลค่าการส่งออกน้ำผลไม้สูงก็จะมีค่า RCA สูงแต่ไม่สามารถบอกได้ว่ามีศักยภาพสูงกว่าประเทศอื่นหรือไม่อย่างไร

1.1 การวิเคราะห์ความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบที่ปรากฏของประเทศผู้ส่งออกน้ำผลไม้สูงสุด จำนวน 13 ประเทศเปรียบเทียบกับตลาดโลก

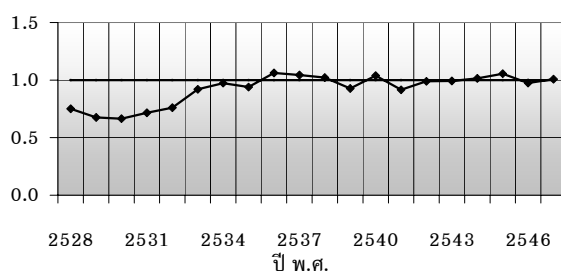
การวิเคราะห์ความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบที่ปรากฏ (RCA) ของประเทศผู้ส่งออกน้ำผลไม้สูงสุด จำนวน 13 ประเทศ ประกอบด้วย บราซิล เยอรมนี สหรัฐอเมริกา เบลเยียม เนเธอร์แลนด์ สเปน อิตาลี จีน โปแลนด์ ออสเตรีย ฝรั่งเศส อาร์เจนตินา และไทย เปรียบเทียบกับตลาดโลก ได้ผลดังภาพที่ 5

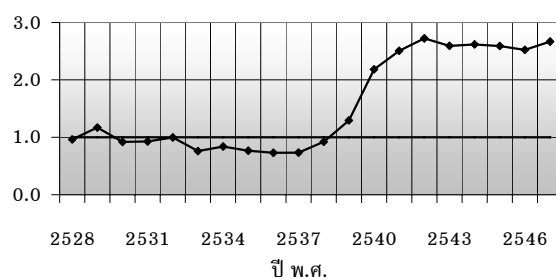
1) ประเทศบราซิล

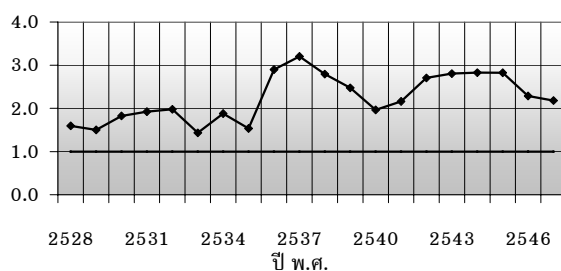
2) ประเทศเยอรมนี

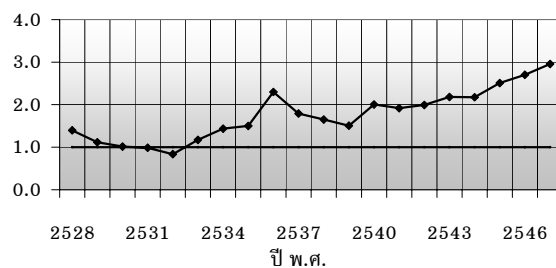
3) ประเทศสหรัฐอเมริกา

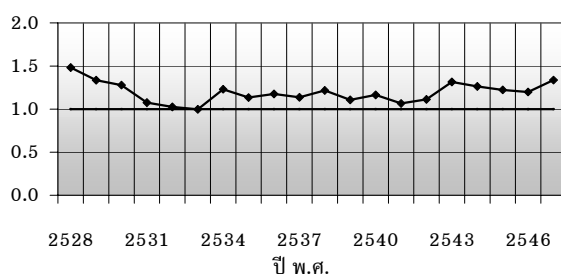
4) ประเทศไทย

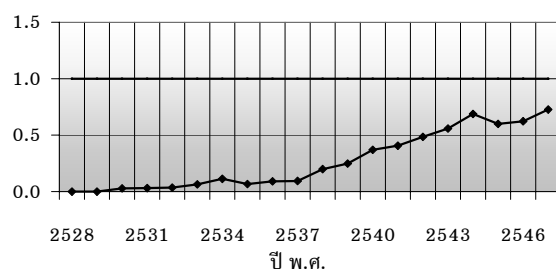
5) ประเทศเนเธอร์แลนด์

6) ประเทศสเปน

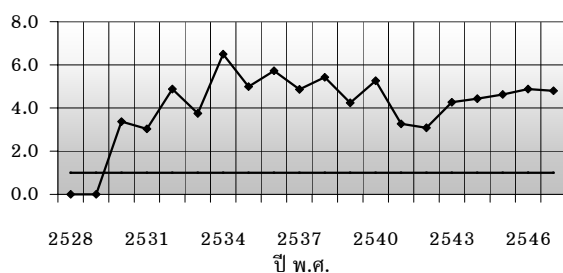

7) ประเทศอิตาลี

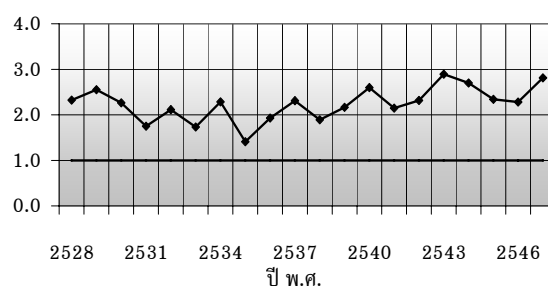

8) ประเทศจีน

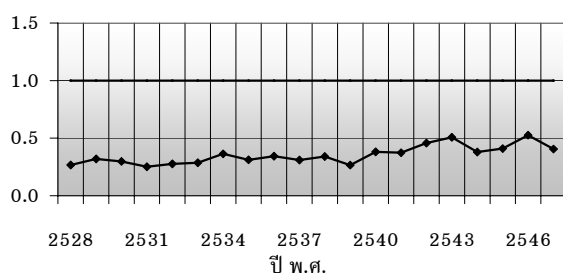
ภาพที่ 5 กราฟเส้นค่า RCA ของประเทศผู้ส่งออกน้ำผลไม้สูงสุด 13 ประเทศ
ที่มา: ผลการคำนวณตามตารางผนวกที่ ก3

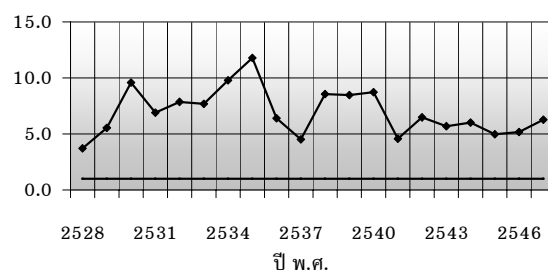
9) ประเทศไทย

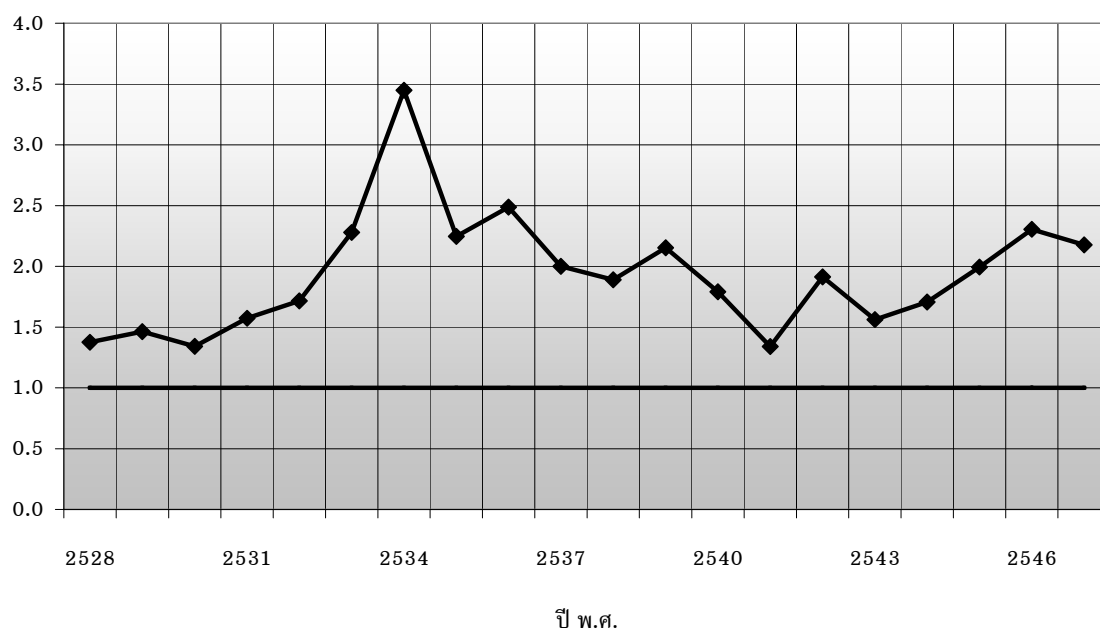
10) ประเทศออสเตรีย

11) ประเทศฝรั่งเศส

12) ประเทศอาร์เจนตินา

13) ประเทศไทย

ภาพที่ 5 (ต่อ)

1.1.1 ประเทศบราซิล ประเทศบราซิลมีมูลค่าการส่งออกน้ำผลไม้มากที่สุดตลอดระยะเวลา 20 ปีที่ทำการวิเคราะห์ และเมื่อพิจารณาค่า RCA ของประเทศบราซิล พบว่า ตั้งแต่ปี 2528-2547 มีค่ามากกว่า 1 โดยตลอด โดยในปี พ.ศ. 2533 มีค่า RCA สูงสุด คือ 35.780 และมีค่า RCA ต่ำสุดในปี พ.ศ. 2547 คือ 14.202 แต่อย่างไรก็ดี ค่า RCA ของประเทศบราซิลมีแนวโน้มต่ำลง ซึ่งแสดงว่าประเทศบราซิลมีแนวโน้มของความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกน้ำผลไม้ไปจำหน่ายยังตลาดโลกลดลง (ตารางผนวกที่ ก3)

1.1.2 ประเทศเยอรมนี ประเทศเยอรมนีมีมูลค่าการส่งออกน้ำผลไม้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตลอดระยะเวลา 20 ปีที่ทำการวิเคราะห์ แต่เมื่อพิจารณาค่า RCA ของประเทศเยอรมนี พบว่า ตั้งแต่ปี 2528-2547 มีค่าต่ำกว่า 1 โดยตลอด โดยในปี พ.ศ. 2544 มีค่า RCA สูงสุด คือ 0.968 และมีค่า RCA ต่ำสุดในปี พ.ศ. 2528 คือ 0.597 สาเหตุที่ทำให้ค่า RCA ของประเทศเยอรมนีต่ำกว่า 1 นั้นเพราะมูลค่าในการส่งออกสินค้าทุกชนิดของประเทศเยอรมนีสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องเช่นกัน ทำให้สัดส่วนในการส่งออกน้ำผลไม้และสินค้าทั้งหมดของประเทศเยอรมนีมีแนวโน้มผันผวนอยู่ในช่วงแคบๆ แต่อย่างไรก็ดี ค่า RCA ของประเทศเยอรมนีที่มีค่าน้อยกว่า 1 ซึ่งแสดงว่าประเทศเยอรมนีไม่มีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกน้ำผลไม้ไปจำหน่ายยังตลาดโลก (ตารางผนวกที่ ก3)

1.1.3 ประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศสหรัฐอเมริกาส่งออกน้ำผลไม้เป็นอันดับ 3 ในปี พ.ศ. 2547 มีมูลค่า 696,552,454 ดอลลาร์สหรัฐ เมื่อพิจารณาค่า RCA ของประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่า ตั้งแต่ปี 2528-2535 มีค่าน้อยกว่า 1 หลังจากนั้นค่า RCA มีค่ามากกว่า 1 และน้อยกว่า 1 สลับกันไปโดยในปี พ.ศ. 2536 มีค่า RCA สูงสุด คือ 1.063 และมีค่า RCA ต่ำสุดในปี พ.ศ. 2530 คือ 0.676 แต่อย่างไรก็ดี ค่า RCA ของประเทศสหรัฐอเมริกามีแนวโน้มเข้าใกล้ 1 ซึ่งแสดงว่าประเทศสหรัฐอเมริกามีแนวโน้มที่จะไม่มีความได้เปรียบหรือเสียเปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกน้ำผลไม้ไปจำหน่ายยังตลาดโลก (ตารางผนวกที่ ก3)

1.1.4 ประเทศเบลเยียม ประเทศเบลเยียมส่งออกน้ำผลไม้เป็นอันดับ 4 ในปี พ.ศ. 2547 มีมูลค่า 693,581,159 ดอลลาร์สหรัฐ และเมื่อพิจารณาค่า RCA ของประเทศเบลเยียม พบว่า ตั้งแต่ปี 2528-2538 โดยส่วนใหญ่มีค่าน้อยกว่า 1 มีเพียงปี พ.ศ. 2529 ที่มีค่า RCA เท่ากับ 1.169 หลังจากนั้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539-2547 มีค่า RCA มากกว่า 1 โดยตลอด โดยในปี พ.ศ. 2542 มีค่า RCA สูงสุด คือ 2.723 และมีค่า RCA ต่ำสุดในปี พ.ศ. 2536 คือ 0.730 แต่อย่างไรก็ดี ค่า RCA ของประเทศเบลเยียมมีแนวโน้มเคลื่อนไหวอยู่ในช่วง 2.5-2.7 ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2541 เป็นต้นมา ซึ่งแสดงว่าประเทศเบลเยียมมีแนวโน้มที่จะมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกน้ำผลไม้ไปจำหน่ายยังตลาดโลกต่อไป (ตารางผนวกที่ ก3)

1.1.5 ประเทศเนเธอร์แลนด์ ประเทศเนเธอร์แลนด์ส่งออกน้ำผลไม้เป็นอันดับ 5 ในปี พ.ศ. 2547 มีมูลค่า 538,323,565 ดอลลาร์สหรัฐ และเมื่อพิจารณาค่า RCA ของประเทศเนเธอร์แลนด์ พบว่า ตั้งแต่ปี 2528-2547 มีค่ามากกว่า 1 โดยตลอด โดยในปี พ.ศ. 2537 มีค่า RCA สูงสุด คือ 3.201 และมีค่า RCA ต่ำสุดในปี พ.ศ. 2529 คือ 1.501 แต่อย่างไรก็ดี ค่า RCA ของประเทศเนเธอร์แลนด์มีแนวโน้มเคลื่อนไหวอยู่ในช่วง 2.1-2.8 ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2541 เป็นต้นมา ซึ่งแสดงว่าประเทศเนเธอร์แลนด์มีแนวโน้มที่จะมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกน้ำผลไม้ไปจำหน่ายยังตลาดโลกต่อไป (ตารางผนวกที่ ก3)

1.1.6 ประเทศสเปน ในปี พ.ศ. 2547 ประเทศสเปนส่งออกน้ำผลไม้เป็นอันดับ 6 มีมูลค่า 458,809,657 ดอลลาร์สหรัฐ และเมื่อพิจารณาค่า RCA ของประเทศสเปน พบว่า ตั้งแต่ปี 2528-2547 มีค่ามากกว่า 1 โดยส่วนใหญ่ยกเว้นปี พ.ศ. 2531 และ 2532 ที่มีค่าน้อยกว่า 1 โดยในปี พ.ศ. 2547 มีค่า RCA สูงสุด คือ 2.956 และมีค่า RCA ต่ำสุดในปี พ.ศ. 2532 คือ 0.834 แต่อย่างไรก็ดี ค่า RCA ของประเทศสเปนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2541 เป็นต้นมา ซึ่งแสดงว่าประเทศสเปนมีแนวโน้มของความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกน้ำผลไม้ไปจำหน่ายยังตลาดโลกเพิ่มขึ้น (ตารางผนวกที่ ก3)

1.1.7 ประเทศอิตาลี ประเทศอิตาลีส่งออกน้ำผลไม้เป็นอันดับ 7 ในปี พ.ศ. 2547 มีมูลค่า 401,023,805 ดอลลาร์สหรัฐ และเมื่อพิจารณาค่า RCA ของประเทศอิตาลี พบว่า ตั้งแต่ปี 2528-2547 มีค่ามากกว่า 1 โดยตลอดยกเว้นปี พ.ศ. 2533 โดยในปี พ.ศ. 2528 มีค่า RCA สูงสุด คือ 1.482 และมีค่า RCA ต่ำสุดในปี พ.ศ. 2533 คือ 0.998 แต่อย่างไรก็ดี ค่า RCA ของประเทศอิตาลีมีแนวโน้มเคลื่อนไหวในช่วงแคบๆ และมีค่ามากกว่า 1 ซึ่งแสดงว่าประเทศอิตาลีมีแนวโน้มที่จะมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกน้ำผลไม้ไปจำหน่ายยังตลาดโลกต่อไป(ตารางผนวกที่ ก3)

1.1.8 ประเทศจีน ประเทศจีนส่งออกน้ำผลไม้เป็นอันดับ 8 ในปี พ.ศ. 2547 มีมูลค่า 366,328,652 ดอลลาร์สหรัฐ และเมื่อพิจารณาค่า RCA ของประเทศจีน พบว่า ตั้งแต่ปี 2530-2547 มีค่าน้อยกว่า 1 โดยตลอด โดยในปี พ.ศ. 2547 มีค่า RCA สูงสุด คือ 0.727 และมีค่า RCA ต่ำสุดในปี พ.ศ. 2530 คือ 0.029 แต่อย่างไรก็ดี ค่า RCA ของประเทศจีนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ซึ่งแสดงว่าประเทศจีนมีแนวโน้มของความเสียเปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกน้ำผลไม้ไปจำหน่ายยังตลาดโลกลดลง (ตารางผนวกที่ ก3)

1.1.9 ประเทศโปแลนด์ ประเทศโปแลนด์ส่งออกน้ำผลไม้เป็นอันดับ 9 ในปี พ.ศ. 2547 มีมูลค่า 300,966,102 ดอลลาร์สหรัฐ และเมื่อพิจารณาค่า RCA ของประเทศโปแลนด์

พบว่า ตั้งแต่ปี 2528-2547 มีค่ามากกว่า 1 โดยตลอด โดยในปี พ.ศ. 2534 มีค่า RCA สูงสุด คือ 6.498 และมีค่า RCA ต่ำสุดในปี พ.ศ. 2531 คือ 3.036 แต่อย่างไรก็ดี ค่า RCA ของประเทศโปแลนด์มีแนวโน้มเคลื่อนไหวอยู่ในช่วง 3.0-6.5 ซึ่งแสดงว่าประเทศโปแลนด์มีแนวโน้มที่จะมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกน้ำผลไม้ไปจำหน่ายยังตลาดโลกต่อไป (ตารางผนวกที่ ก3)

1.1.10 ประเทศออสเตรีย ประเทศออสเตรียส่งออกน้ำผลไม้เป็นอันดับ 10 ในปี พ.ศ. 2547 มีมูลค่า 247,717,283 ดอลลาร์สหรัฐ และเมื่อพิจารณาค่า RCA ของประเทศออสเตรีย พบว่า ตั้งแต่ปี 2528-2547 มีค่ามากกว่า 1 โดยตลอด โดยในปี พ.ศ. 2543 มีค่า RCA สูงสุด คือ 2.893 และมีค่า RCA ต่ำสุดในปี พ.ศ. 2535 คือ 1.407 แต่อย่างไรก็ดี ค่า RCA ของประเทศออสเตรียมีแนวโน้มเคลื่อนไหวอยู่ในช่วง 1.4-2.9 ซึ่งแสดงว่าประเทศออสเตรียมีแนวโน้มที่จะมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกน้ำผลไม้ไปจำหน่ายยังตลาดโลกต่อไป (ตารางผนวกที่ ก3)

1.1.11 ประเทศฝรั่งเศส ประเทศฝรั่งเศสส่งออกน้ำผลไม้เป็นอันดับ 11 ในปี พ.ศ. 2547 มีมูลค่า 141,504,286 ดอลลาร์สหรัฐ และเมื่อพิจารณาค่า RCA ของประเทศฝรั่งเศส พบว่า ตั้งแต่ปี 2528-2547 มีค่าน้อยกว่า 1 โดยตลอด โดยในปี พ.ศ. 2546 มีค่า RCA สูงสุด คือ 0.526 และมีค่า RCA ต่ำสุดในปี พ.ศ. 2531 คือ 0.252 แต่อย่างไรก็ดี ค่า RCA ของประเทศฝรั่งเศสมีแนวโน้มเคลื่อนไหวอยู่ในช่วง 0.2-0.5 ซึ่งแสดงว่าประเทศฝรั่งเศสมีแนวโน้มที่จะไม่มีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกน้ำผลไม้ไปจำหน่ายยังตลาดโลกต่อไป (ตารางผนวกที่ ก3)

1.1.12 ประเทศอาร์เจนตินา ประเทศอาร์เจนตินาส่งออกน้ำผลไม้เป็นอันดับ 12 ในปี พ.ศ. 2547 มีมูลค่า 181,888,043 ดอลลาร์สหรัฐ และเมื่อพิจารณาค่า RCA ของประเทศอาร์เจนตินา พบว่า ตั้งแต่ปี 2528-2547 มีค่ามากกว่า 1 โดยตลอด โดยในปี พ.ศ. 2535 มีค่า RCA สูงสุด คือ 11.777 และมีค่า RCA ต่ำสุดในปี พ.ศ. 2528 คือ 3.713 แต่อย่างไรก็ดี ค่า RCA ของประเทศอาร์เจนตินามีแนวโน้มเคลื่อนไหวอยู่ในช่วง 4-9 ซึ่งแสดงว่าประเทศอาร์เจนตินามีแนวโน้มที่จะมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกน้ำผลไม้ไปจำหน่ายยังตลาดโลกต่อไป (ตารางผนวกที่ ก3)

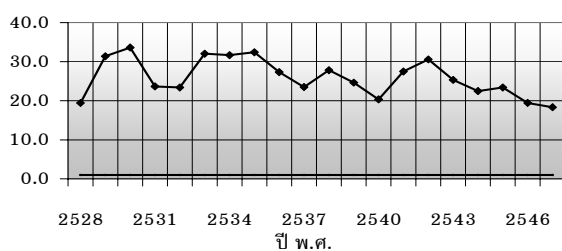
1.1.13 ประเทศไทย ประเทศไทยส่งออกน้ำผลไม้เป็นอันดับ 13 ในปี พ.ศ. 2547 มีมูลค่า 178,521,343 ดอลลาร์สหรัฐ และเมื่อพิจารณาค่า RCA ของประเทศไทย พบว่า ตั้งแต่ปี 2528-2547 มีค่ามากกว่า 1 โดยตลอด โดยในปี พ.ศ. 2534 มีค่า RCA สูงสุด คือ 3.448

และมีค่า RCA ต่ำสุดในปี พ.ศ. 2530 คือ 1.342 แต่อย่างไรก็ดี ค่า RCA ของประเทศไทยมีแนวโน้มเคลื่อนไหวอยู่ในช่วง 1.3-3.5 ซึ่งแสดงว่าประเทศไทยมีแนวโน้มที่จะมีความได้เปรียบ โดยเปรียบเทียบในการส่งออกน้ำผลไม้ไปจำหน่ายยังตลาดโลกต่อไป (ตารางผนวกที่ ก3)

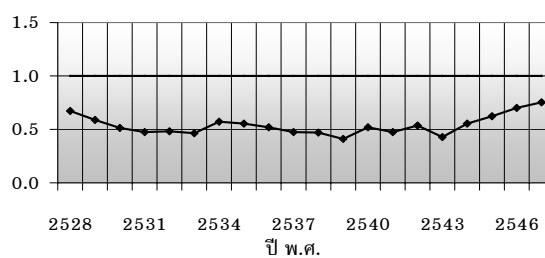
1.2 ผลการวิเคราะห์ความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบที่ปรากฏ (RCA) ของไทยในการส่งออกผลิตภัณฑ์น้ำผลไม้แปรรูปเปรียบเทียบกับประเทศคู่แข่งชั้นในประเทศนำเข้าที่สำคัญ

การวิเคราะห์ความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบที่ปรากฏ (RCA) ของประเทศไทยในการส่งออกผลิตภัณฑ์น้ำผลไม้แปรรูปเปรียบเทียบกับประเทศคู่แข่งชั้นในประเทศนำเข้าที่สำคัญของประเทศไทยประกอบด้วย เนเธอร์แลนด์ สหรัฐอเมริกา สเปน ญี่ปุ่น อิตาลี ซึ่งผลการวิเคราะห์ในแต่ละประเทศเป็นดังนี้

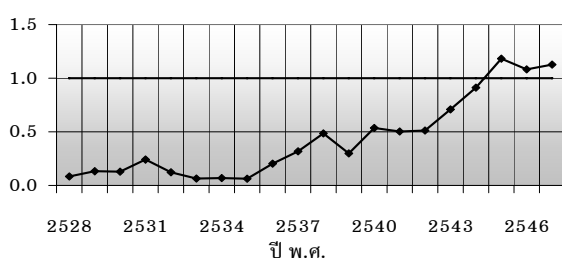
1.2.1 ประเทศเนเธอร์แลนด์ ประเทศเนเธอร์แลนด์นำเข้าผลไม้จากไทยมากเป็นอันดับ 1 ในปี พ.ศ. 2547 มีมูลค่า 52,760,464 ดอลลาร์สหรัฐ สำหรับประเทศคู่แข่งชั้นที่ส่งออกน้ำผลไม้ไปประเทศเนเธอร์แลนด์ที่มีมูลค่าสูงสุด 10 อันดับแรกประกอบด้วย บราซิล เยอรมนี สหรัฐอเมริกา ไทย เบลเยียม อิตาลี คอสตาริกา จีน เอกวาดอร์ อาร์เจนตินา ซึ่งผลการวิเคราะห์ค่า RCA ของแต่ละประเทศปรากฏผลตามภาพที่ 6

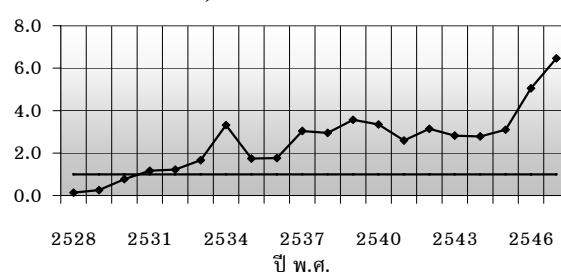
1) ประเทศบราซิล

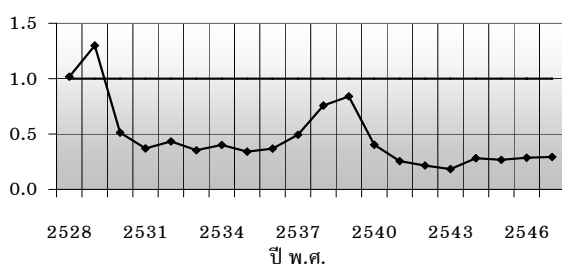
2) ประเทศเยอรมนี

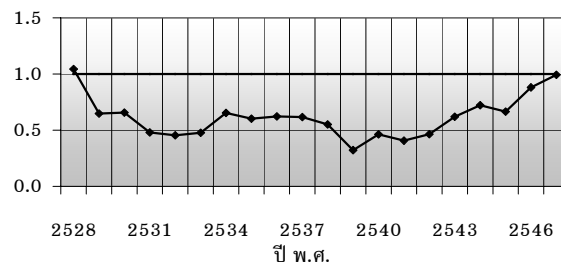
3) ประเทศสหรัฐอเมริกา

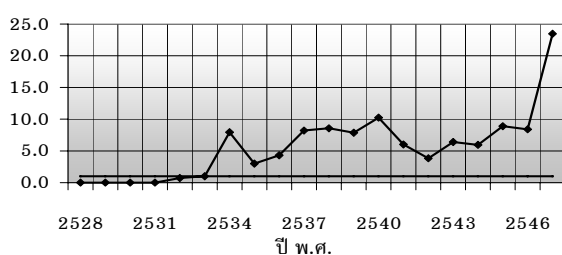
4) ประเทศไทย

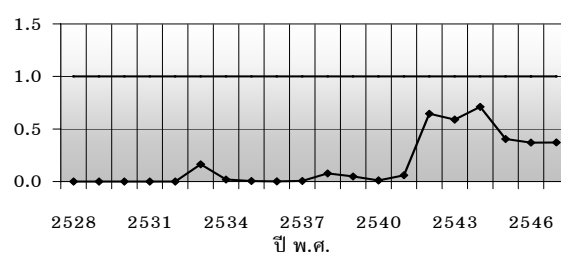
5) ประเทศเบลเยียม

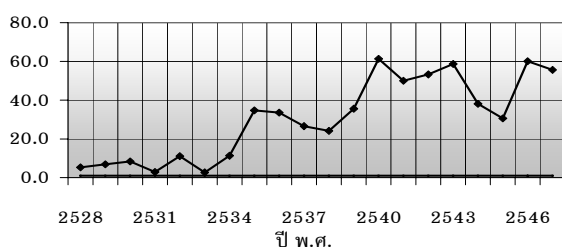
6) ประเทศอิตาลี

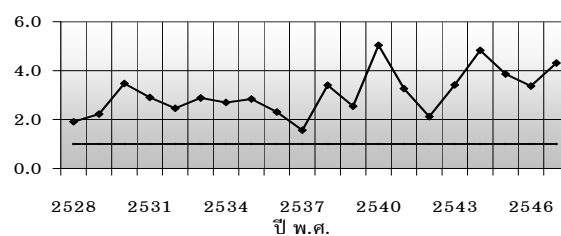
7) ประเทศคอสตาริกา

8) ประเทศจีน

9) ประเทศเอกวาดอร์

10) ประเทศอาร์เจนตินา

ภาพที่ 6 กราฟเส้นค่า RCA ของประเทศคู่แข่งของไทยในตลาดเนเธอร์แลนด์
ที่มา: ผลการคำนวณตามตารางผนวกที่ ก9

1) ประเทศบราซิล ประเทศบราซิลมีมูลค่าการส่งออกน้ำผลไม้ไปประเทศเนเธอร์แลนด์มากที่สุดตลอดระยะเวลา 20 ปีที่ทำการวิเคราะห์ และเมื่อพิจารณาค่า RCA ของประเทศบราซิล พบว่า ตั้งแต่ปี 2528-2547 มีค่ามากกว่า 1 โดยตลอด โดยในปี พ.ศ. 2530 มีค่า RCA สูงสุด คือ 33.618 และมีค่า RCA ต่ำสุดในปี พ.ศ. 2547 คือ 18.340 แต่อย่างไรก็ดี ค่า RCA ของประเทศบราซิลมีแนวโน้มต่ำลง ซึ่งแสดงว่าประเทศบราซิลมีแนวโน้มของความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบ ในการส่งออกน้ำผลไม้ไปจำหน่ายไปยังประเทศเนเธอร์แลนด์ลดลง (ตารางผนวกที่ ก9)

2) ประเทศเยอรมนี ประเทศเยอรมนีส่งออกน้ำผลไม้ไปประเทศเนเธอร์แลนด์เป็นอันดับ 2 ในปี พ.ศ. 2547 มีมูลค่า 144,488,000 ดอลลาร์สหรัฐ และเมื่อพิจารณาค่า RCA ของประเทศเยอรมนี พบว่า ตั้งแต่ปี 2528-2547 มีค่าน้อยกว่า 1 โดยตลอด ซึ่งแสดงว่าประเทศเยอรมนีมีแนวโน้มที่จะเสียเปรียบโดยเปรียบเทียบ ในการส่งออกน้ำผลไม้ไปจำหน่ายยังประเทศเนเธอร์แลนด์ต่อไป (ตารางผนวกที่ ก9)

3) ประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศสหรัฐอเมริกาส่งออกน้ำผลไม้ไปประเทศเนเธอร์แลนด์เป็นอันดับ 3 ในปี พ.ศ. 2547 มีมูลค่า 94,251,926 ดอลลาร์สหรัฐ และเมื่อพิจารณาค่า RCA ของประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่า ตั้งแต่ปี 2528-2544 มีค่าน้อยกว่า 1 โดยตลอด แต่ตั้งแต่ปี 2544-2547 เป็นต้นมามีค่ามากกว่า 1 โดยในปี พ.ศ. 2545 มีค่า RCA สูงสุด คือ 1.183 ทั้งนี้ค่า RCA ของประเทศสหรัฐอเมริกามีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ซึ่งแสดงว่าประเทศสหรัฐอเมริกามีแนวโน้มของความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบ ในการส่งออกน้ำผลไม้ไปจำหน่ายไปยังประเทศเนเธอร์แลนด์เพิ่มขึ้น (ตารางผนวกที่ ก9)

4) ประเทศไทย ประเทศไทยมีมูลค่าการส่งออกน้ำผลไม้ไปประเทศเนเธอร์แลนด์เป็นอันดับ 4 ในปี พ.ศ. 2547 มีมูลค่า 52,760,464 ดอลลาร์สหรัฐ และเมื่อพิจารณาค่า RCA ของประเทศไทย พบว่า ตั้งแต่ปี 2531-2547 มีค่ามากกว่า 1 โดยตลอด โดยในปี พ.ศ. 2547 มีค่า RCA สูงสุด คือ 6.460 และมีค่า RCA ต่ำสุดในปี พ.ศ. 2528 คือ 0.133 แต่อย่างไรก็ดี ค่า RCA ของประเทศไทยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ซึ่งแสดงว่าประเทศไทยมีแนวโน้มของความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบ ในการส่งออกน้ำผลไม้ไปจำหน่ายไปยังประเทศเนเธอร์แลนด์เพิ่มขึ้น (ตารางผนวกที่ ก9)

5) ประเทศเบลเยียม ในปี พ.ศ. 2547 ประเทศเบลเยียมมีมูลค่าการส่งออกน้ำผลไม้ไปประเทศเนเธอร์แลนด์เป็นอันดับ 5 คิดเป็นมูลค่า 36,034,487 ดอลลาร์สหรัฐ และเมื่อพิจารณาค่า RCA ของประเทศเบลเยียม พบว่า ตั้งแต่ปี 2528-2547 โดยส่วนใหญ่มีค่าน้อยกว่า

1 มีเพียง 2 ปีที่มีค่ามากกว่า 1 โดยในปี พ.ศ. 2529 มีค่า RCA สูงสุด คือ 1.299 แต่อย่างไรก็ดี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2530 ค่า RCA ของประเทศเบลเยียมมีแนวโน้มเคลื่อนไหวอยู่ในช่วง 0.18-0.80 ซึ่งแสดงว่าประเทศเบลเยียมมีแนวโน้มที่จะไม่มีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกน้ำผลไม้ไปจำหน่ายยังประเทศเนเธอร์แลนด์ต่อไป (ตารางผนวกที่ ก9)

6) ประเทศอิตาลี ในปี พ.ศ. 2547 ประเทศอิตาลีมีมูลค่าการส่งออกน้ำผลไม้ไปประเทศเนเธอร์แลนด์เป็นอันดับ 6 มีมูลค่า 28,307,895 ดอลลาร์สหรัฐ และเมื่อพิจารณาค่า RCA ของประเทศอิตาลี พบว่า ตั้งแต่ปี 2528-2547 โดยส่วนใหญ่มีค่าน้อยกว่า 1 โดยในปี พ.ศ. 2528 มีค่า RCA สูงสุด คือ 1.045 แต่อย่างไรก็ดี ค่า RCA ของประเทศอิตาลีมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 ซึ่งแสดงว่าประเทศอิตาลีมีแนวโน้มที่จะเสียเปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกน้ำผลไม้ไปจำหน่ายไปยังประเทศเนเธอร์แลนด์ลดลง (ตารางผนวกที่ ก9)

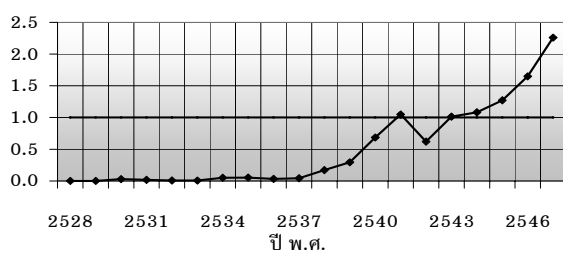
7) ประเทศคอซตาริกา ในปี พ.ศ. 2547 ประเทศคอซตาริกามีมูลค่าการส่งออกน้ำผลไม้ไปประเทศเนเธอร์แลนด์เป็นอันดับ 7 คิดเป็นมูลค่า 26,775,004 ดอลลาร์สหรัฐ และเมื่อพิจารณาค่า RCA ของประเทศคอซตาริกา พบว่า ตั้งแต่ปี 2533-2547 มีค่ามากกว่า 1 โดยตลอด โดยในปี พ.ศ. 2547 มีค่า RCA สูงสุด คือ 23.475 และมีค่า RCA ต่ำสุดในปี พ.ศ. 2532 คือ 0.725 แต่อย่างไรก็ดี ค่า RCA ของประเทศคอซตาริกามีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ซึ่งแสดงว่าประเทศคอซตาริกามีแนวโน้มของความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกน้ำผลไม้ไปจำหน่ายไปยังประเทศเนเธอร์แลนด์เพิ่มขึ้น (ตารางผนวกที่ ก9)

8) ประเทศจีน ในปี พ.ศ. 2547 ประเทศจีนมีมูลค่าการส่งออกน้ำผลไม้ไปประเทศเนเธอร์แลนด์เป็นอันดับ 4 มีมูลค่า 23,733,978 ดอลลาร์สหรัฐ และเมื่อพิจารณาค่า RCA ของประเทศจีน พบว่า ตั้งแต่ปี 2533-2547 มีค่าน้อยกว่า 1 โดยตลอด ซึ่งแสดงว่าประเทศจีนมีแนวโน้มที่จะไม่มีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกน้ำผลไม้ไปจำหน่ายยังประเทศเนเธอร์แลนด์ต่อไป (ตารางผนวกที่ ก9)

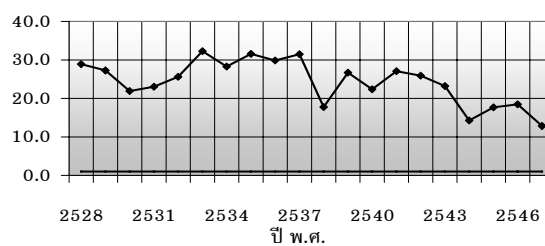
9) ประเทศเอกวาดอร์ ในปี พ.ศ. 2547 ประเทศเอกวาดอร์มีมูลค่าการส่งออกน้ำผลไม้ไปประเทศเนเธอร์แลนด์เป็นอันดับ 9 มีมูลค่า 23,536,994 ดอลลาร์สหรัฐ และเมื่อพิจารณาค่า RCA ของประเทศเอกวาดอร์ พบว่า ตั้งแต่ปี 2528-2547 มีค่ามากกว่า 1 โดยตลอด โดยในปี พ.ศ. 2540 มีค่า RCA สูงสุด คือ 61.320 และมีค่า RCA ต่ำสุดในปี พ.ศ. 2533 คือ 2.716 แต่อย่างไรก็ดี ค่า RCA ของประเทศเอกวาดอร์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ซึ่งแสดงว่าประเทศเอกวาดอร์มีแนวโน้มของความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกน้ำผลไม้ไปจำหน่ายไปยังประเทศเนเธอร์แลนด์เพิ่มขึ้น (ตารางผนวกที่ ก9)

10) ประเทศอาร์เจนตินา ในปี พ.ศ. 2547 ประเทศอาร์เจนตินามีมูลค่าการส่งออกน้ำผลไม้ไปประเทศเนเธอร์แลนด์เป็นอันดับ 10 มีมูลค่า 18,118,836 ดอลลาร์สหรัฐ และเมื่อพิจารณาค่า RCA ของประเทศอาร์เจนตินา พบว่า ตั้งแต่ปี 2528-2547 มีค่ามากกว่า 1 โดยตลอด โดยในปี พ.ศ. 2540 มีค่า RCA สูงสุด คือ 5.035 และมีค่า RCA ต่ำสุดในปี พ.ศ. 2537 คือ 1.561 แต่อย่างไรก็ดี ค่า RCA ของประเทศอาร์เจนตินามีแนวโน้มเคลื่อนไหวอยู่ในช่วง 1.5-5 ซึ่งแสดงว่าประเทศอาร์เจนตินามีแนวโน้มที่จะมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกน้ำผลไม้ไปจำหน่ายยังประเทศเนเธอร์แลนด์ต่อไป (ตารางผนวกที่ ก9)

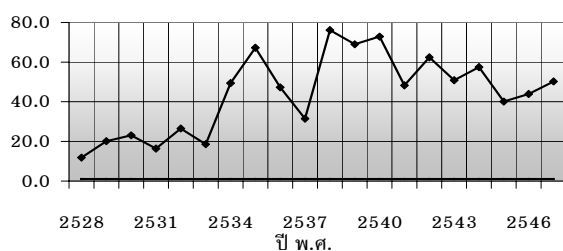
1.2.2 ประเทศสหรัฐอเมริกา ในปี พ.ศ. 2547 ประเทศสหรัฐอเมริกานำเข้าน้ำผลไม้จากไทยมากเป็นอันดับ 2 มีมูลค่า 47,885,520 ดอลลาร์สหรัฐ สำหรับประเทศคู่แข่งที่ส่งออกน้ำผลไม้ไปประเทศสหรัฐอเมริกาที่มีมูลค่าสูงสุด 10 อันดับแรกประกอบด้วย จีน บราซิล อาร์เจนตินา เม็กซิโก ชิลี แคนาดา ไทย เยอรมนี คอสตาริกา ฟิลิปปินส์ ซึ่งผลการวิเคราะห์ค่า RCA ของแต่ละประเทศปรากฏผลตามภาพที่ 7

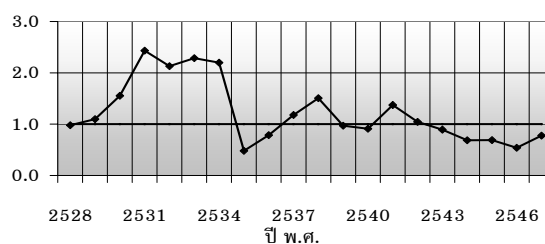
1) ประเทศจีน

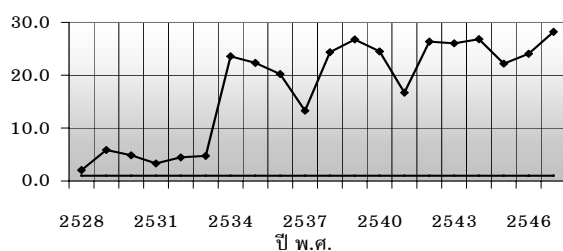
2) ประเทศบราซิล

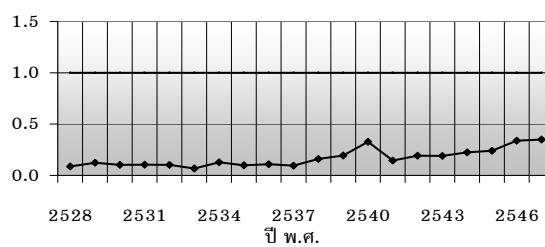
3) ประเทศอาร์เจนตินา

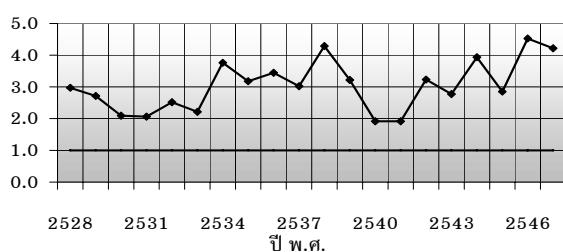
4) ประเทศเม็กซิโก

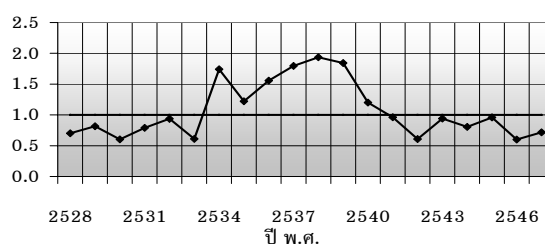
5) ประเทศชิลี

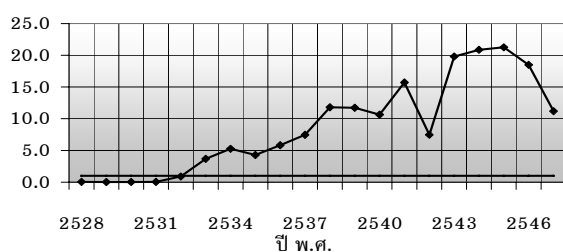
6) ประเทศแคนาดา

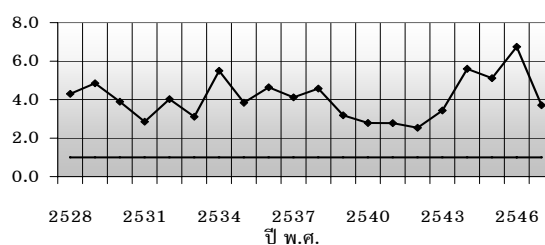
7) ประเทศไทย

8) ประเทศเยอรมนี

9) ประเทศคอสตาริกา

10) ประเทศฟิลิปปินส์

ภาพที่ 7 กราฟเส้นค่า RCA ของประเทศคู่แข่งของไทยในตลาดสหรัฐอเมริกา

ที่มา: ผลการคำนวณตามตารางผนวกที่ ก12

1) ประเทศจีน ในปี พ.ศ. 2547 ประเทศจีนส่งออกน้ำผลไม้ไปประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นอันดับ 1 มีมูลค่า 172,215,232 ดอลลาร์สหรัฐ และเมื่อพิจารณาค่า RCA ของประเทศจีน พบว่า ตั้งแต่ปี 2530-2542 โดยส่วนใหญ่มีค่าน้อยกว่า 1 แต่ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543-2547 มีค่ามากกว่า 1 โดยในปี พ.ศ. 2547 มีค่า RCA สูงสุด คือ 2.260 และมีค่า RCA ต่ำสุด ในปี พ.ศ. 2533 คือ 0.005 แต่อย่างไรก็ดี ค่า RCA ของประเทศจีนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ซึ่งแสดงว่าประเทศจีนมีแนวโน้มที่จะมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกน้ำผลไม้ไปจำหน่ายยังประเทศสหรัฐอเมริกาเพิ่มขึ้น (ตารางผนวกที่ ก12)

2) ประเทศบราซิล ประเทศบราซิลส่งออกน้ำผลไม้ไปประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นอันดับ 2 ในปี พ.ศ. 2547 มีมูลค่า 155,802,142 ดอลลาร์สหรัฐ และเมื่อพิจารณาค่า RCA ของประเทศบราซิล พบว่า ตั้งแต่ปี 2528-2547 โดยส่วนใหญ่มีค่ามากกว่า 1 โดยในปี พ.ศ. 2535 มีค่า RCA สูงสุด คือ 31.535 และมีค่า RCA ต่ำสุดในปี พ.ศ. 2547 คือ 12.834 แต่อย่างไรก็ดี ค่า RCA ของประเทศบราซิลมีแนวโน้มลดลง ซึ่งแสดงว่าประเทศบราซิลมีแนวโน้มที่จะมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกน้ำผลไม้ไปจำหน่ายยังประเทศสหรัฐอเมริกาลดลง (ตารางผนวกที่ ก12)

3) ประเทศอาร์เจนตินา ในปี พ.ศ. 2547 ประเทศอาร์เจนตินาส่งออกน้ำผลไม้ไปประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นอันดับ 3 มีมูลค่า 113,386,562 ดอลลาร์สหรัฐ และเมื่อพิจารณาค่า RCA ของประเทศอาร์เจนตินา พบว่า ตั้งแต่ปี 2528-2547 โดยส่วนใหญ่มีค่ามากกว่า 1 โดยในปี พ.ศ. 2538 มีค่า RCA สูงสุด คือ 76.164 และมีค่า RCA ต่ำสุดในปี พ.ศ. 2528 คือ 11.802 แต่อย่างไรก็ดี ค่า RCA ของประเทศอาร์เจนตินามีแนวโน้มมากกว่า 1 โดยตลอด ซึ่งแสดงว่าประเทศอาร์เจนตินามีแนวโน้มที่จะมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกน้ำผลไม้ไปจำหน่ายยังประเทศสหรัฐอเมริกาต่อไป (ตารางผนวกที่ ก12)

4) ประเทศเม็กซิโก ในปี พ.ศ. 2547 ประเทศเม็กซิโกส่งออกน้ำผลไม้ไปประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นอันดับ 4 มีมูลค่า 78,768,751 ดอลลาร์สหรัฐ และเมื่อพิจารณาค่า RCA ของประเทศเม็กซิโกพบว่า ตั้งแต่ปี 2528-2547 โดยส่วนใหญ่มีค่าเคลื่อนไหวอยู่ในช่วง 0.5-2.5 โดยในปี พ.ศ. 2531 มีค่า RCA สูงสุด คือ 2.432 และมีค่า RCA ต่ำสุดในปี พ.ศ. 2546 คือ 0.541 แต่อย่างไรก็ดี ค่า RCA ของประเทศเม็กซิโกมีค่าน้อยกว่า 1 ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543-2547 ซึ่งแสดงว่าประเทศเม็กซิโกมีแนวโน้มที่จะเสียเปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกน้ำผลไม้ไปจำหน่ายยังประเทศสหรัฐอเมริกาต่อไป (ตารางผนวกที่ ก12)

5) ประเทศชิลี ในปี พ.ศ. 2547 ประเทศชิลีส่งออกน้ำผลไม้ไปประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นอันดับ 5 มีมูลค่า 76,590,187 ดอลลาร์สหรัฐ และเมื่อพิจารณาค่า RCA ของประเทศชิลี พบว่า ตั้งแต่ปี 2528-2547 มีค่ามากกว่า 1 โดยตลอด โดยในปี พ.ศ. 2547 มีค่า RCA สูงสุด คือ 28.217 และมีค่า RCA ต่ำสุดในปี พ.ศ. 2528 คือ 2.055 แต่อย่างไรก็ดี แต่อย่างไรก็ดี ค่า RCA ของประเทศชิลีมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ซึ่งแสดงว่าประเทศชิลีมีแนวโน้มที่จะมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกน้ำผลไม้ไปจำหน่ายยังประเทศสหรัฐอเมริกาเพิ่มขึ้น (ตารางผนวกที่ ก12)

6) ประเทศแคนาดา ในปี พ.ศ. 2547 ประเทศแคนาดาส่งออกน้ำผลไม้ไปประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นอันดับ 6 มีมูลค่า 56,533,307 ดอลลาร์สหรัฐ และเมื่อพิจารณาค่า RCA ของประเทศแคนาดา พบว่า ตั้งแต่ปี 2528-2547 มีค่าน้อยกว่า 1 โดยตลอด แสดงว่าประเทศแคนาดามีแนวโน้มที่จะเสียเปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกน้ำผลไม้ไปจำหน่ายยังประเทศสหรัฐอเมริกาต่อไป (ตารางผนวกที่ ก12)

7) ประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2547 ประเทศไทยส่งออกน้ำผลไม้ไปประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นอันดับ 7 มีมูลค่า 47,885,520 ดอลลาร์สหรัฐ และเมื่อพิจารณาค่า RCA ของประเทศไทย พบว่า ตั้งแต่ปี 2528-2547 มีค่ามากกว่า 1 โดยตลอด โดยในปี พ.ศ. 2546 มีค่า RCA สูงสุด คือ 4.526 และมีค่า RCA ต่ำสุดในปี พ.ศ. 2540 คือ 1.915 แต่อย่างไรก็ดี ค่า RCA ของประเทศไทยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540 เป็นต้นมา ซึ่งแสดงว่าประเทศไทยมีแนวโน้มที่จะมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกน้ำผลไม้ไปจำหน่ายยังประเทศสหรัฐอเมริกาเพิ่มขึ้น (ตารางผนวกที่ ก12)

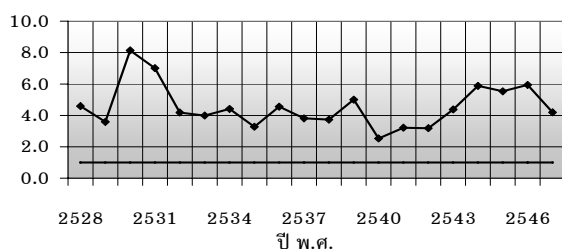
8) ประเทศเยอรมนี ประเทศเยอรมนีส่งออกน้ำผลไม้ไปประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นอันดับ 8 ในปี พ.ศ. 2547 มีมูลค่า 35,003,000 ดอลลาร์สหรัฐ และเมื่อพิจารณาค่า RCA ของประเทศเยอรมนี พบว่า ตั้งแต่ปี 2528-2547 โดยส่วนใหญ่มีค่าน้อยกว่า 1 มีเพียงช่วงปี พ.ศ. 2534-2540 ที่มีค่ามากกว่า 1 โดยในปี พ.ศ. 2538 มีค่า RCA สูงสุด คือ 1.936 และมีค่า RCA ต่ำสุดในปี พ.ศ. 2546 คือ 0.601 แต่อย่างไรก็ดี ค่า RCA ของประเทศเยอรมนีมีแนวโน้มน้อยกว่า 1 ซึ่งแสดงว่าประเทศเยอรมนีมีแนวโน้มที่จะเสียเปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกน้ำผลไม้ไปจำหน่ายยังประเทศสหรัฐอเมริกาต่อไป (ตารางผนวกที่ ก12)

9) ประเทศคอ스타ริกา ในปี พ.ศ. 2547 ประเทศคอ스타ริกาส่งออกน้ำผลไม้ไปประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นอันดับ 8 มีมูลค่า 17,992,315 ดอลลาร์สหรัฐ และเมื่อพิจารณาค่า RCA ของประเทศคอ스타ริกา พบว่า มีค่ามากกว่า 1 ตั้งแต่ปี 2533 เป็นต้นมา โดยในปี พ.ศ.

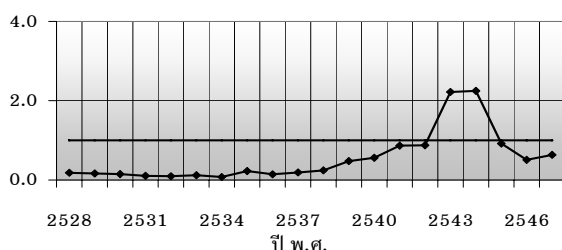
2545 มีค่า RCA สูงสุด คือ 21.255 และมีค่า RCA ต่ำสุดในปี พ.ศ. 2529 คือ 0.011 แต่อย่างไรก็ดี ค่า RCA ของประเทศคอซอวาร์ิกามีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ซึ่งแสดงว่าประเทศคอซอวาร์ิกามีแนวโน้มที่จะมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกน้ำผลไม้ไปจำหน่ายยังประเทศสหรัฐอเมริกาเพิ่มขึ้น (ตารางผนวกที่ ก12)

10) ประเทศฟิลิปปินส์ ในปี พ.ศ. 2547 ประเทศฟิลิปปินส์ส่งออกน้ำผลไม้ไปประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นอันดับ 10 มีมูลค่า 16,265,777 ดอลลาร์สหรัฐ และเมื่อพิจารณาค่า RCA ของประเทศฟิลิปปินส์ พบว่า ตั้งแต่ปี 2528-2547 มีค่ามากกว่า 1 โดยตลอด โดยในปี พ.ศ. 2546 มีค่า RCA สูงสุด คือ 6.742 และมีค่า RCA ต่ำสุดในปี พ.ศ. 2542 คือ 2.536 แต่อย่างไรก็ดี ค่า RCA ของประเทศฟิลิปปินส์มีแนวโน้มเคลื่อนไหวอยู่ในช่วง 2.5-7 ซึ่งแสดงว่าประเทศฟิลิปปินส์มีแนวโน้มที่จะมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกน้ำผลไม้ไปจำหน่ายยังประเทศสหรัฐอเมริกาต่อไป (ตารางผนวกที่ ก12)

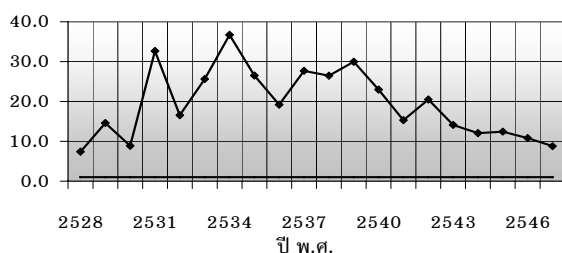
1.2.3 ประเทศสเปน ประเทศสเปนนำเข้าผลไม้จากไทยมากเป็นอันดับ 3 ในปี พ.ศ. 2547 มีมูลค่า 8,961,342 ดอลลาร์สหรัฐ สำหรับประเทศคู่แข่งชั้นที่ส่งออกน้ำผลไม้ไปประเทศสเปนที่มีมูลค่าสูงสุด 10 อันดับแรกประกอบด้วย เนเธอร์แลนด์ เบลเยียม เยอรมนี อิตาลี ไทย ฝรั่งเศส บราซิล โปรตุเกส ออสเตรีย แอฟริกาใต้ ซึ่งผลการวิเคราะห์ค่า RCA ของแต่ละประเทศปรากฏผลตามภาพที่ 8

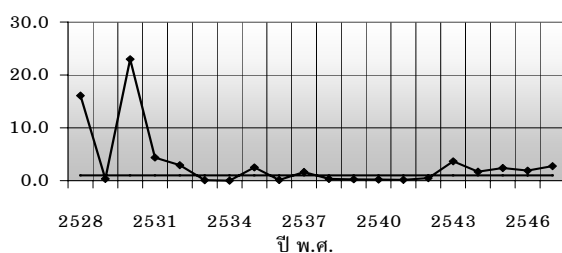
1) ประเทศเนเธอร์แลนด์

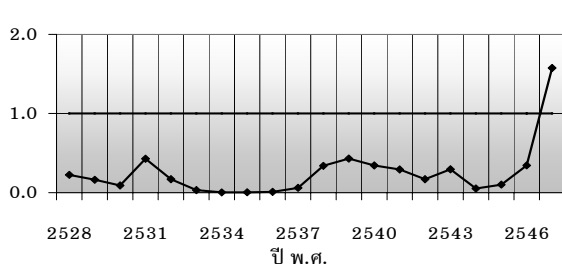
3) ประเทศเยอรมนี

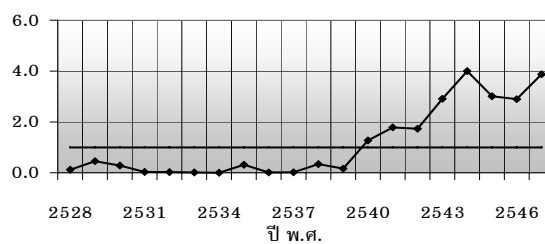
5) ประเทศไทย

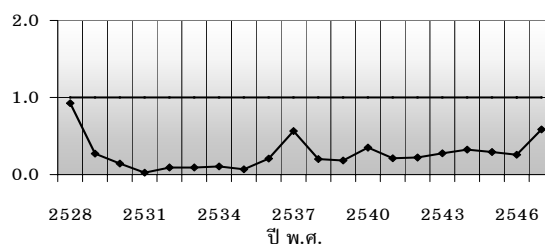
7) ประเทศบราซิล

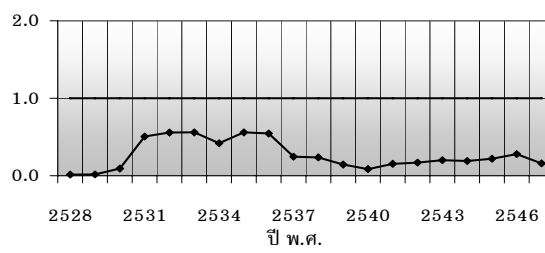
9) ประเทศออสเตรเลีย

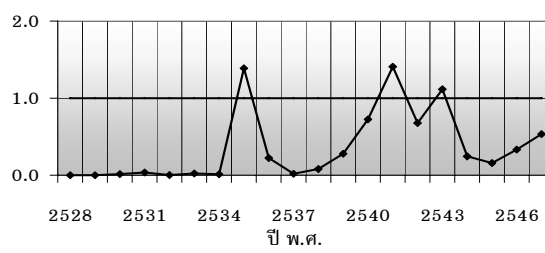
2) ประเทศเบลเยียม

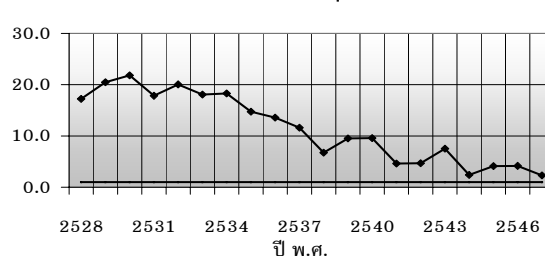
4) ประเทศอิตาลี

6) ประเทศฝรั่งเศส

8) ประเทศโปรตุเกส

10) ประเทศแอฟริกาใต้

ภาพที่ 8 กราฟเส้นค่า RCA ของประเทศคู่แข่งของไทยในตลาดสเปน
ที่มา: ผลการคำนวณตามตารางผนวกที่ ก15

1) ประเทศเนเธอร์แลนด์ ในปี พ.ศ. 2547 ประเทศเนเธอร์แลนด์ส่งออกน้ำผลไม้ไปประเทศสเปนเป็นอันดับ 1 มีมูลค่า 36,483,071 ดอลลาร์สหรัฐ และเมื่อพิจารณาค่า RCA ของประเทศเนเธอร์แลนด์ พบว่า ตั้งแต่ปี 2528-2547 มีค่ามากกว่า 1 โดยตลอด โดยในปี พ.ศ. 2531 มีค่า RCA สูงสุด คือ 7.006 และมีค่า RCA ต่ำสุดในปี พ.ศ. 2540 คือ 2.533 แต่อย่างไรก็ดี ค่า RCA ของประเทศเนเธอร์แลนด์มีแนวโน้มมากกว่า 1 ซึ่งแสดงว่าประเทศเนเธอร์แลนด์มีแนวโน้มที่จะมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกน้ำผลไม้ไปจำหน่ายยังประเทศสเปนต่อไป (ตารางผนวกที่ ก15)

2) ประเทศเบลเยียม ในปี พ.ศ. 2547 ประเทศเบลเยียมส่งออกน้ำผลไม้ไปประเทศสเปนเป็นอันดับ 2 มีมูลค่า 34,447,680 ดอลลาร์สหรัฐ และเมื่อพิจารณาค่า RCA ของประเทศเบลเยียม พบว่า ตั้งแต่ปี 2528-2539 มีค่าน้อยกว่า 1 จนถึงปี พ.ศ. 2540 เป็นต้นมามีค่ามากกว่า 1 และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยในปี พ.ศ. 2544 มีค่า RCA สูงสุด คือ 3.998 แสดงว่าประเทศเบลเยียมมีแนวโน้มที่จะมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกน้ำผลไม้ไปจำหน่ายยังประเทศสเปนเพิ่มขึ้น (ตารางผนวกที่ ก15)

3) ประเทศเยอรมนี ในปี พ.ศ. 2547 ประเทศเยอรมนีส่งออกน้ำผลไม้ไปประเทศสเปนเป็นอันดับ 3 มีมูลค่า 21,097,000 ดอลลาร์สหรัฐ และเมื่อพิจารณาค่า RCA ของประเทศเยอรมนี พบว่า ตั้งแต่ปี 2528-2547 โดยส่วนใหญ่มีค่าน้อยกว่า 1 โดยในปี พ.ศ. 2544 มีค่า RCA สูงสุด คือ 2.246 และมีค่า RCA ต่ำสุดในปี พ.ศ. 2534 คือ 0.074 แต่อย่างไรก็ดี ค่า RCA ของประเทศเยอรมนีมีแนวโน้มน้อยกว่า 1 ซึ่งแสดงว่าประเทศเยอรมนีมีแนวโน้มที่จะเสียเปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกน้ำผลไม้ไปจำหน่ายยังประเทศสเปนต่อไป (ตารางผนวกที่ ก15)

4) ประเทศอิตาลี ในปี พ.ศ. 2547 ประเทศอิตาลีส่งออกน้ำผลไม้ไปประเทศสเปนเป็นอันดับ 4 มีมูลค่า 11,100,249 ดอลลาร์สหรัฐ และเมื่อพิจารณาค่า RCA ของประเทศอิตาลี พบว่า ตั้งแต่ปี 2528-2547 มีค่าน้อยกว่า 1 โดยตลอด ซึ่งแสดงว่าประเทศอิตาลีมีแนวโน้มที่จะเสียเปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกน้ำผลไม้ไปจำหน่ายยังประเทศสเปนต่อไป (ตารางผนวกที่ ก15)

5) ประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2547 ประเทศไทยส่งออกน้ำผลไม้ไปประเทศสเปนเป็นอันดับ 5 มีมูลค่า 8,961,342 ดอลลาร์สหรัฐ และเมื่อพิจารณาค่า RCA ของประเทศไทย พบว่า ตั้งแต่ปี 2528-2547 มีค่ามากกว่า 1 โดยตลอด โดยในปี พ.ศ. 2534 มีค่า RCA สูงสุด คือ 36.714 และมีค่า RCA ต่ำสุดในปี พ.ศ. 2528 คือ 7.380 แต่อย่างไรก็ดี ค่า RCA ของ

ประเทศไทยมีแนวโน้มลดลงตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540 เป็นต้นมา ซึ่งแสดงว่าประเทศไทยมีแนวโน้มที่จะมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกน้ำผลไม้ไปจำหน่ายยังประเทศสเปนลดลง (ตารางผนวกที่ ก15)

6) ประเทศฝรั่งเศส ในปี พ.ศ. 2547 ประเทศฝรั่งเศสส่งออกน้ำผลไม้ไปประเทศสเปนเป็นอันดับ 6 มีมูลค่า 4,894,020 ดอลลาร์สหรัฐ และเมื่อพิจารณาค่า RCA ของประเทศฝรั่งเศส พบว่า ตั้งแต่ปี 2528-2547 มีค่าน้อยกว่า 1 โดยตลอด ซึ่งแสดงว่าประเทศฝรั่งเศสมีแนวโน้มที่จะเสียเปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกน้ำผลไม้ไปจำหน่ายยังประเทศสเปนต่อไป (ตารางผนวกที่ ก15)

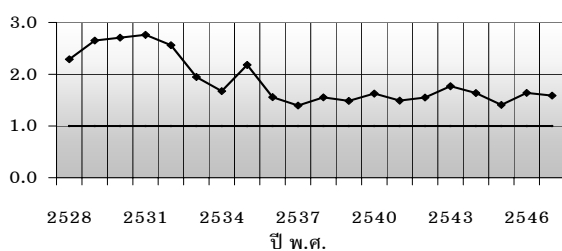
7) ประเทศบราซิล ในปี พ.ศ. 2547 ประเทศบราซิลส่งออกน้ำผลไม้ไปประเทศสเปนเป็นอันดับ 7 มีมูลค่า 4,063,262 ดอลลาร์สหรัฐ และเมื่อพิจารณาค่า RCA ของประเทศบราซิล พบว่า ตั้งแต่ปี 2528-2547 โดยส่วนใหญ่มีค่าน้อยกว่า 1 แต่ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543 เป็นต้นมา มีค่ามากกว่า 1 โดยเคลื่อนไหวอยู่ในช่วง 1.7-3.6 ซึ่งแสดงว่าประเทศบราซิลมีแนวโน้มที่จะมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกน้ำผลไม้ไปจำหน่ายยังประเทศสเปน (ตารางผนวกที่ ก15)

8) ประเทศโปรตุเกส ในปี พ.ศ. 2547 ประเทศโปรตุเกสส่งออกน้ำผลไม้ไปประเทศสเปนเป็นอันดับ 8 มีมูลค่า 3,551,466 ดอลลาร์สหรัฐ และเมื่อพิจารณาค่า RCA ของประเทศโปรตุเกส พบว่า ตั้งแต่ปี 2530-2547 โดยส่วนใหญ่มีค่าน้อยกว่า 1 โดยในปี พ.ศ. 2541 มีค่า RCA สูงสุด คือ 1.408 และมีค่า RCA ต่ำสุดในปี พ.ศ. 2532 คือ 0.004 แต่อย่างไรก็ดี ค่า RCA ของประเทศโปรตุเกสมีแนวโน้มน้อยกว่า 1 ซึ่งแสดงว่าประเทศโปรตุเกสมีแนวโน้มที่จะเสียเปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกน้ำผลไม้ไปจำหน่ายยังประเทศสเปนต่อไป (ตารางผนวกที่ ก15)

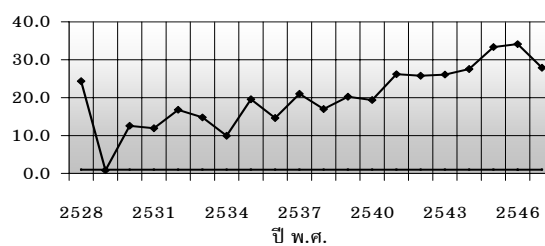
9) ประเทศออสเตรีย ในปี พ.ศ. 2547 ประเทศออสเตรียส่งออกน้ำผลไม้ไปประเทศสเปนเป็นอันดับ 9 มีมูลค่า 3,100,566 ดอลลาร์สหรัฐ และเมื่อพิจารณาค่า RCA ของประเทศออสเตรีย พบว่า ตั้งแต่ปี 2528-2547 โดยส่วนใหญ่มีค่าน้อยกว่า 1 โดยในปี พ.ศ. 2547 มีค่า RCA สูงสุด คือ 1.575 และเป็นปีเดียวที่มีค่ามากกว่า 1 ซึ่งแสดงว่าประเทศออสเตรียมีแนวโน้มเริ่มที่จะมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกน้ำผลไม้ไปจำหน่ายยังประเทศสเปน (ตารางผนวกที่ ก15)

10) ประเทศแอฟริกาใต้ ในปี พ.ศ. 2547 ประเทศแอฟริกาใต้ส่งออกน้ำผลไม้ไปประเทศสเปนเป็นอันดับ 10 มีมูลค่า 2,519,138 ดอลลาร์สหรัฐ และเมื่อพิจารณาค่า RCA ของประเทศแอฟริกาใต้ พบว่า ตั้งแต่ปี 2528-2547 มีค่ามากกว่า 1 โดยตลอด โดยในปี พ.ศ. 2532 มีค่า RCA สูงสุด คือ 20.055 และมีค่า RCA ต่ำสุดในปี พ.ศ. 2547 คือ 2.316 แต่อย่างไรก็ดี ค่า RCA ของประเทศแอฟริกาใต้มีแนวโน้มลดลง ซึ่งแสดงว่าประเทศแอฟริกาใต้มีแนวโน้มที่จะมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกน้ำผลไม้ไปจำหน่ายยังประเทศสเปน ลดลง(ตารางผนวกที่ ก15)

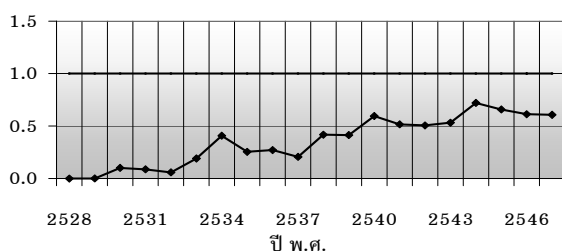
1.2.4 ประเทศญี่ปุ่น ประเทศญี่ปุ่นนำเข้าน้ำผลไม้จากไทยมากเป็นอันดับ 4 ในปี พ.ศ. 2547 มีมูลค่า 7,085,206 ดอลลาร์สหรัฐ สำหรับประเทศคู่แข่งชั้นที่ส่งออกน้ำผลไม้ไปประเทศญี่ปุ่นที่มีมูลค่าสูงสุด 15 อันดับแรกประกอบด้วย สหรัฐอเมริกา บราซิล จีน ออสเตรเลีย อิสราเอล แอฟริกาใต้ อิตาลี ออสเตรีย ชิลี เยอรมนี อาร์เจนตินา นิวซีแลนด์ ไทย เนเธอร์แลนด์ สเปน ซึ่งผลการวิเคราะห์ค่า RCA ของแต่ละประเทศปรากฏผลตามภาพที่ 9

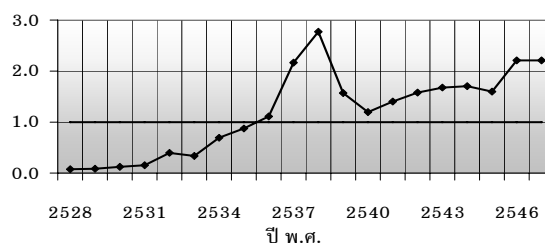
1) ประเทศอเมริกา

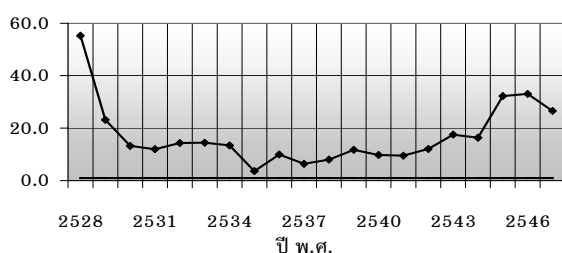
2) ประเทศบราซิล

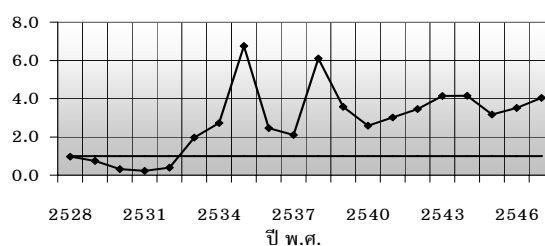
3) ประเทศจีน

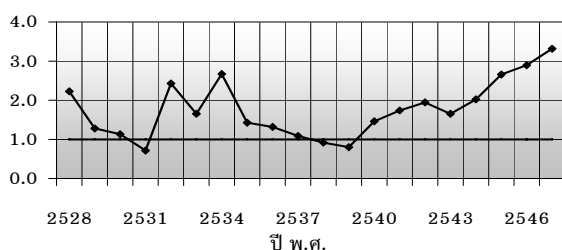
4) ประเทศออสเตรเลีย

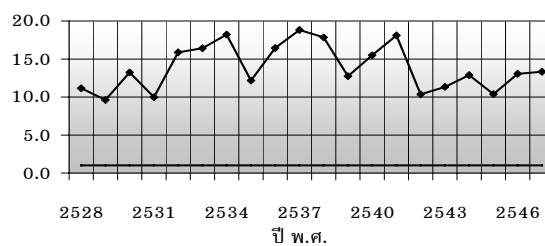
5) ประเทศอิสราเอล

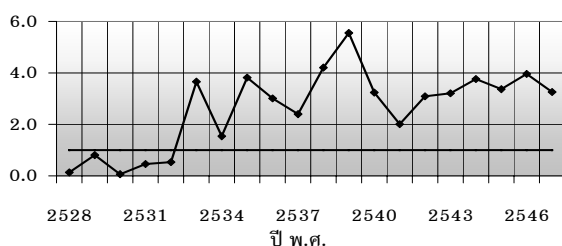
6) ประเทศแอฟริกาใต้

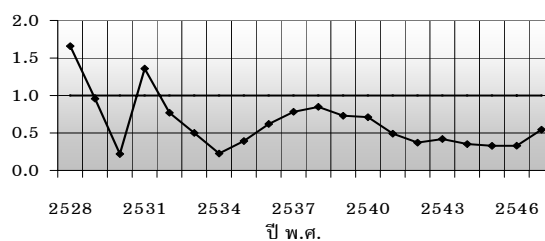
7) ประเทศอิตาลี

8) ประเทศไทย

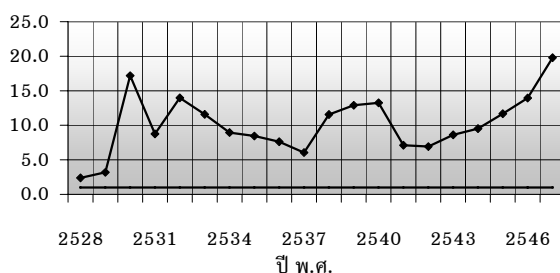

9) ประเทศเกาหลี

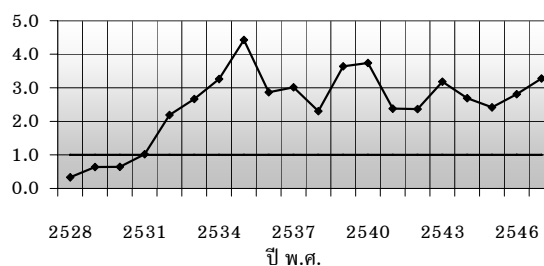

10) ประเทศเยอรมนี

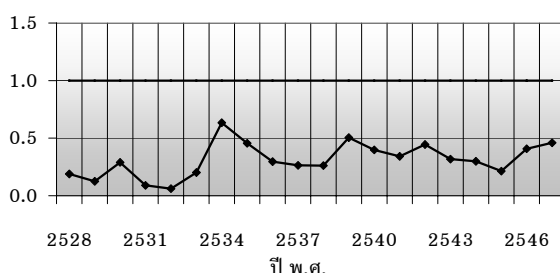
ภาพที่ 9 กราฟเส้นค่า RCA ของประเทศคู่แข่งของไทยในตลาดญี่ปุ่น
ที่มา: ผลการคำนวณตามตารางผนวกที่ ก18

11) ประเทศอาร์เจนตินา

12) ประเทศนิวซีแลนด์

13) ประเทศไทย

ภาพที่ 9 (ต่อ)

1) ประเทศสหรัฐอเมริกา ในปี พ.ศ. 2547 ประเทศสหรัฐอเมริกาส่งออกน้ำผลไม้ไปประเทศญี่ปุ่นเป็นอันดับ 1 มีมูลค่า 94,373,091 ดอลลาร์สหรัฐ และเมื่อพิจารณาค่า RCA ของประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่า ตั้งแต่ปี 2528-2547 มีค่ามากกว่า 1 โดยตลอด โดยในปี พ.ศ. 2531 มีค่า RCA สูงสุด คือ 2.762 และมีค่า RCA ต่ำสุดในปี พ.ศ. 2537 คือ 1.395 แต่อย่างไรก็ดี ค่า RCA ของประเทศสหรัฐอเมริกามีแนวโน้มเคลื่อนไหวอยู่ในช่วง 1.3-1.8 มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536 ซึ่งแสดงว่าประเทศสหรัฐอเมริกามีแนวโน้มที่จะมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกน้ำผลไม้ไปจำหน่ายยังประเทศญี่ปุ่นต่อไป (ตารางผนวกที่ ก18)

2) ประเทศบราซิล ในปี พ.ศ. 2547 ประเทศบราซิลส่งออกน้ำผลไม้ไปประเทศญี่ปุ่นเป็นอันดับ 2 มีมูลค่า 84,233,369 ดอลลาร์สหรัฐ และเมื่อพิจารณาค่า RCA ของประเทศบราซิลพบว่า ตั้งแต่ปี 2530-2547 มีค่ามากกว่า 1 โดยตลอด โดยในปี พ.ศ. 2546 มีค่า RCA สูงสุด คือ 34.093 ทั้งนี้ค่า RCA ของประเทศบราซิลมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ซึ่งแสดงว่าประเทศบราซิลมีแนวโน้มที่จะมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกน้ำผลไม้ไปจำหน่ายยังประเทศญี่ปุ่นมากขึ้น (ตารางผนวกที่ ก18)

3) ประเทศจีน ในปี พ.ศ. 2547 ประเทศจีนส่งออกน้ำผลไม้ไปประเทศญี่ปุ่นเป็นอันดับ 3 มีมูลค่า 48,810,028 ดอลลาร์สหรัฐ และเมื่อพิจารณาค่า RCA ของประเทศจีน พบว่า ตั้ง

แต่ปี 2529-2547 มีค่าน้อยกว่า 1 โดยตลอด ซึ่งแสดงว่าประเทศจีนมีแนวโน้มที่จะเสียเปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกน้ำผลไม้ไปจำหน่ายยังประเทศญี่ปุ่นต่อไป (ตารางผนวกที่ ก18)

4) ประเทศออสเตรเลีย ในปี พ.ศ. 2547 ประเทศออสเตรเลียส่งออกน้ำผลไม้ไปประเทศญี่ปุ่นเป็นอันดับ 4 มีมูลค่า 39,101,862 ดอลลาร์สหรัฐ และเมื่อพิจารณาค่า RCA ของประเทศออสเตรเลีย พบว่า ตั้งแต่ปี 2528-2535 มีค่าน้อยกว่า 1 และเริ่มมีค่ามากกว่า 1 ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536 แต่อย่างไรก็ดี ค่า RCA ของประเทศออสเตรเลียมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540 เป็นต้นมา ซึ่งแสดงว่าประเทศออสเตรเลียมีแนวโน้มที่จะมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกน้ำผลไม้ไปจำหน่ายยังประเทศญี่ปุ่นเพิ่มขึ้น (ตารางผนวกที่ ก18)

5) ประเทศอิสราเอล ในปี พ.ศ. 2547 ประเทศอิสราเอลส่งออกน้ำผลไม้ไปประเทศญี่ปุ่นเป็นอันดับ 5 มีมูลค่า 22,716,053 ดอลลาร์สหรัฐ และเมื่อพิจารณาค่า RCA ของประเทศอิสราเอล พบว่า ตั้งแต่ปี 2528-2547 มีค่ามากกว่า 1 โดยตลอด ทั้งนี้ ค่า RCA มีแนวโน้มลดลงตั้งแต่ปี พ.ศ. 2528 จนถึงปี พ.ศ. 2535 และปรับเพิ่มขึ้นจนถึงปี พ.ศ. 2546 ปะปรียบลดลงในปี พ.ศ. 2547 แต่อย่างไรก็ดี ค่า RCA ของประเทศอิสราเอลมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ซึ่งแสดงว่าประเทศอิสราเอลมีแนวโน้มที่จะมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกน้ำผลไม้ไปจำหน่ายยังประเทศญี่ปุ่นเพิ่มขึ้น (ตารางผนวกที่ ก18)

6) ประเทศแอฟริกาใต้ ในปี พ.ศ. 2547 ประเทศแอฟริกาใต้ส่งออกน้ำผลไม้ไปประเทศญี่ปุ่นเป็นอันดับ 2 มีมูลค่า 20,306,268 ดอลลาร์สหรัฐ และเมื่อพิจารณาค่า RCA ของประเทศแอฟริกาใต้ พบว่า ตั้งแต่ปี 2533-2547 มีค่ามากกว่า 1 โดยตลอด ซึ่งแสดงว่าประเทศแอฟริกาใต้มีแนวโน้มที่จะมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกน้ำผลไม้ไปจำหน่ายยังประเทศญี่ปุ่นต่อไป (ตารางผนวกที่ ก18)

7) ประเทศอิตาลี ในปี พ.ศ. 2547 ประเทศอิตาลีส่งออกน้ำผลไม้ไปประเทศญี่ปุ่นเป็นอันดับ 7 มีมูลค่า 19,399,396 ดอลลาร์สหรัฐ และเมื่อพิจารณาค่า RCA ของประเทศอิตาลีพบว่า ตั้งแต่ปี 2528-2547 โดยส่วนใหญ่มีค่ามากกว่า 1 แต่อย่างไรก็ดี ค่า RCA ของประเทศอิตาลีมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540 เป็นต้นมา ซึ่งแสดงว่าประเทศอิตาลีมีแนวโน้มที่จะมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกน้ำผลไม้ไปจำหน่ายยังประเทศญี่ปุ่นเพิ่มขึ้น (ตารางผนวกที่ ก18)

8) ประเทศออสเตรเลีย ในปี พ.ศ. 2547 ประเทศออสเตรเลียส่งออกน้ำผลไม้ไปประเทศญี่ปุ่นเป็นอันดับ 8 มีมูลค่า 18,511,240 ดอลลาร์สหรัฐ และเมื่อพิจารณาค่า RCA ของ

ประเทศออสเตรีย พบว่า ตั้งแต่ปี 2528-2547 มีค่ามากกว่า 1 โดยตลอด ซึ่งแสดงว่าประเทศออสเตรียมีแนวโน้มที่จะมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกน้ำผลไม้ไปจำหน่ายยังประเทศญี่ปุ่นต่อไป (ตารางผนวกที่ ก18)

9) ประเทศชิลี ในปี พ.ศ. 2547 ประเทศชิลีส่งออกน้ำผลไม้ไปประเทศญี่ปุ่นเป็นอันดับ 9 มีมูลค่า 13,171,363 ดอลลาร์สหรัฐ และเมื่อพิจารณาค่า RCA ของประเทศชิลี พบว่า ตั้งแต่ปี 2533-2547 มีค่ามากกว่า 1 และมีแนวโน้มเคลื่อนไหวอยู่ในช่วง 1-5 ซึ่งแสดงว่าประเทศชิลีมีแนวโน้มที่จะมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกน้ำผลไม้ไปจำหน่ายยังประเทศญี่ปุ่นต่อไป (ตารางผนวกที่ ก18)

10) ประเทศเยอรมนี ในปี พ.ศ. 2547 ประเทศเยอรมนีส่งออกน้ำผลไม้ไปประเทศญี่ปุ่นเป็นอันดับ 10 มีมูลค่า 9,171,000 ดอลลาร์สหรัฐ และเมื่อพิจารณาค่า RCA ของประเทศเยอรมนี พบว่า ตั้งแต่ปี 2531-2547 มีค่าน้อยกว่า 1 โดยตลอด ซึ่งแสดงว่าประเทศเยอรมนีมีแนวโน้มที่จะเสียเปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกน้ำผลไม้ไปจำหน่ายยังประเทศญี่ปุ่นต่อไป (ตารางผนวกที่ ก18)

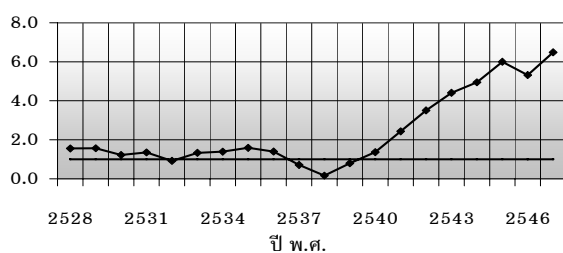
11) ประเทศอาร์เจนตินา ในปี พ.ศ. 2547 ประเทศอาร์เจนตินาส่งออกน้ำผลไม้ไปประเทศญี่ปุ่นเป็นอันดับ 11 มีมูลค่า 8,756,942 ดอลลาร์สหรัฐ และเมื่อพิจารณาค่า RCA ของประเทศอาร์เจนตินา พบว่า ตั้งแต่ปี 2528-2547 มีค่ามากกว่า 1 ซึ่งค่า RCA ของประเทศอาร์เจนตินามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 เป็นต้นมา ซึ่งแสดงว่าประเทศอาร์เจนตินามีแนวโน้มที่จะมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกน้ำผลไม้ไปจำหน่ายยังประเทศญี่ปุ่นเพิ่มขึ้น (ตารางผนวกที่ ก18)

12) ประเทศนิวซีแลนด์ ในปี พ.ศ. 2547 ประเทศนิวซีแลนด์ส่งออกน้ำผลไม้ไปประเทศญี่ปุ่นเป็นอันดับ 12 มีมูลค่า 8,167,251 ดอลลาร์สหรัฐ และเมื่อพิจารณาค่า RCA ของประเทศนิวซีแลนด์ พบว่า ตั้งแต่ปี 2531-2547 มีค่ามากกว่า 1 โดยค่า RCA ของประเทศนิวซีแลนด์มีแนวโน้มเคลื่อนไหวอยู่ในช่วง 1-4 ซึ่งแสดงว่าประเทศนิวซีแลนด์มีแนวโน้มที่จะมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกน้ำผลไม้ไปจำหน่ายยังประเทศญี่ปุ่นต่อไป (ตารางผนวกที่ ก18)

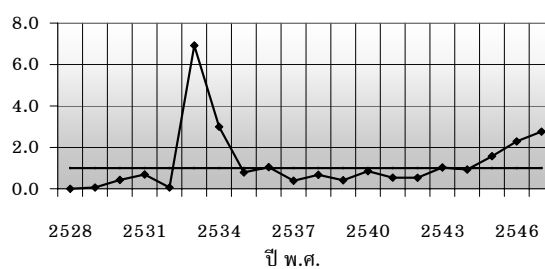
13) ประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2547 ประเทศไทยส่งออกน้ำผลไม้ไปประเทศญี่ปุ่นเป็นอันดับ 13 มีมูลค่า 7,085,206 ดอลลาร์สหรัฐ และเมื่อพิจารณาค่า RCA ของประเทศไทย พบว่า ตั้งแต่ปี 2528-2547 มีค่าน้อยกว่า 1 โดยตลอด ซึ่งแสดงว่าประเทศไทยมีแนวโน้มที่

จะเสียเปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกน้ำผลไม้ไปจำหน่ายยังประเทศญี่ปุ่นต่อไป (ตาราง
ผนวกที่ ก18)

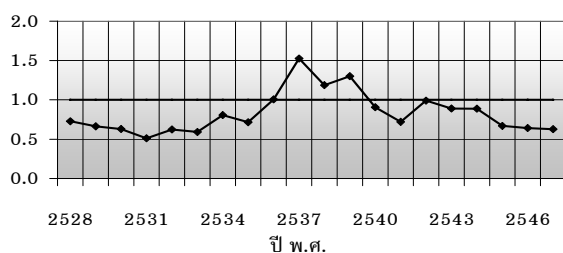
1.2.5 ประเทศอิตาลี ประเทศอิตาลีนำเข้าผลไม้จากไทยมากเป็นอันดับ 5 ในปี
พ.ศ. 2547 มีมูลค่า 6,209,272 ดอลลาร์สหรัฐ สำหรับประเทศคู่แข่งที่ส่งออกน้ำผลไม้ไป
ประเทศอิตาลีที่มีมูลค่าสูงสุด 10 อันดับแรกประกอบด้วย ออสเตรีย สเปน เยอรมนี เนเธอร์แลนด์
เบลเยียม ฝรั่งเศส ไทย อิสราเอล โปรตุเกส ตุรกี ซึ่งผลการวิเคราะห์ค่า RCA ของแต่ละ
ประเทศปรากฏผลตามภาพที่ 10

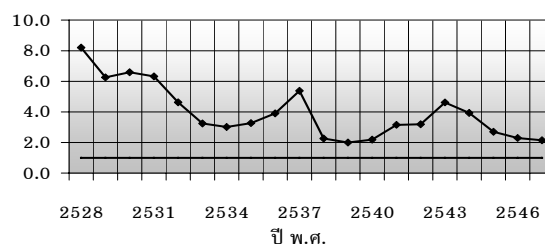
1) ประเทศออสเตรีย

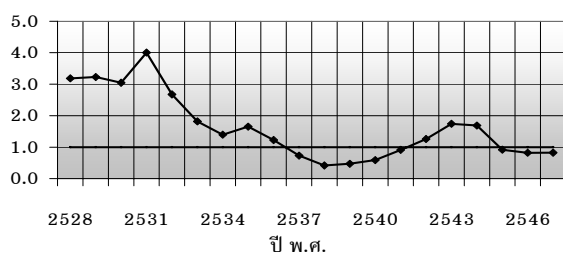
2) ประเทศสเปน

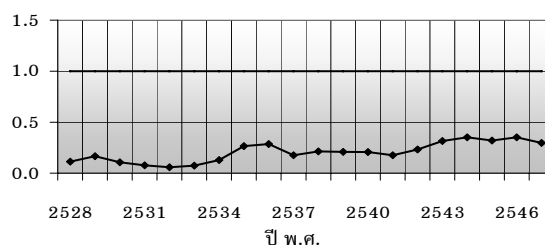
3) ประเทศเยอรมนี

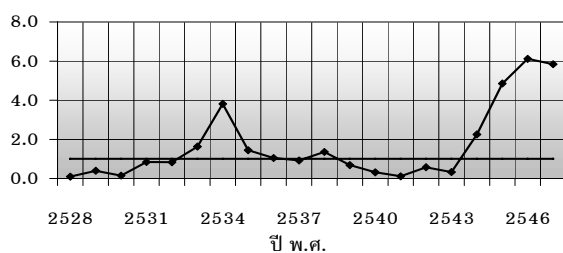
4) ประเทศเนเธอร์แลนด์

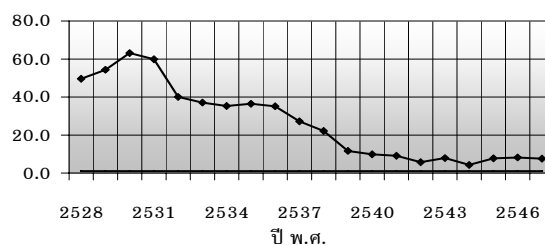
5) ประเทศเบลเยียม

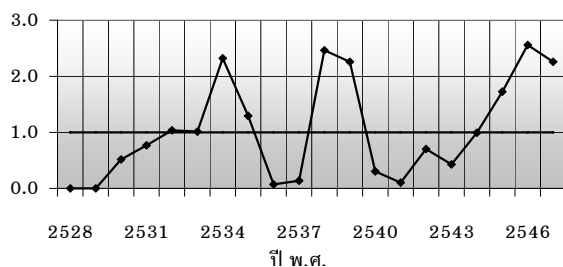
6) ประเทศฝรั่งเศส

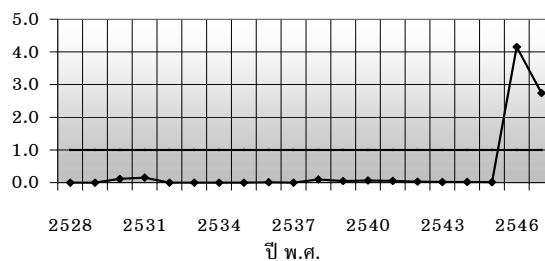
7) ประเทศไทย

8) ประเทศอิสราเอล

9) ประเทศโปรตุเกส

10) ประเทศตุรกี

ภาพที่ 10 กราฟเส้นค่า RCA ของประเทศคู่แข่งของไทยในตลาดอิตาลี
ที่มา: ผลการคำนวณตามตารางผนวกที่ ก21

1) ประเทศออสเตรีย ในปี พ.ศ. 2547 ประเทศออสเตรียส่งออกน้ำผลไม้ไปประเทศอิตาลีเป็นอันดับ 1 มีมูลค่า 41,894,816 ดอลลาร์สหรัฐ และเมื่อพิจารณาค่า RCA ของประเทศออสเตรีย พบว่า ตั้งแต่ปี 2528-2547 โดยส่วนใหญ่มีค่ามากกว่า 1 ทั้งนี้ค่า RCA ของประเทศออสเตรียมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540 เป็นต้นมา ซึ่งแสดงว่าประเทศออสเตรียมีแนวโน้มที่จะมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกน้ำผลไม้ไปจำหน่ายยังประเทศอิตาลีเพิ่มขึ้น (ตารางผนวกที่ ก21)

2) ประเทศสเปน ในปี พ.ศ. 2547 ประเทศสเปนส่งออกน้ำผลไม้ไปประเทศอิตาลีเป็นอันดับ 2 มีมูลค่า 32,400,856 ดอลลาร์สหรัฐ และเมื่อพิจารณาค่า RCA ของประเทศสเปน พบว่า ตั้งแต่ปี 2528-2547 โดยส่วนใหญ่มีค่าน้อยกว่า 1 ทั้งนี้ ค่า RCA ของประเทศสเปนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 เป็นต้นมา ซึ่งแสดงว่าประเทศสเปนมีแนวโน้มที่จะมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกน้ำผลไม้ไปจำหน่ายยังประเทศอิตาลีเพิ่มขึ้น (ตารางผนวกที่ ก21)

3) ประเทศเยอรมนี ในปี พ.ศ. 2547 ประเทศเยอรมนีส่งออกน้ำผลไม้ไปประเทศอิตาลีเป็นอันดับ 3 มีมูลค่า 27,988,000 ดอลลาร์สหรัฐ และเมื่อพิจารณาค่า RCA ของประเทศเยอรมนี พบว่า ตั้งแต่ปี 2528-2547 โดยส่วนใหญ่มีค่าน้อยกว่า 1 โดยมีค่ามากกว่า 1 ในปี พ.ศ. 2536-2539 ทั้งนี้ค่า RCA ของประเทศเยอรมนีมีค่าน้อยกว่า 1 โดยตลอดตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540 เป็นต้นมา ซึ่งแสดงว่าประเทศเยอรมนีมีแนวโน้มที่จะเสียเปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกน้ำผลไม้ไปจำหน่ายยังประเทศอิตาลีต่อไป (ตารางผนวกที่ ก21)

4) ประเทศเนเธอร์แลนด์ ในปี พ.ศ. 2547 ประเทศเนเธอร์แลนด์ส่งออกน้ำผลไม้ไปประเทศอิตาลีเป็นอันดับ 4 มีมูลค่า 27,906,647 ดอลลาร์สหรัฐ และเมื่อพิจารณาค่า RCA ของประเทศเนเธอร์แลนด์ พบว่า ตั้งแต่ปี 2528-2547 มีค่ามากกว่า 1 โดยตลอด แต่อย่างไรก็ดี ค่า RCA ของประเทศเนเธอร์แลนด์มีแนวโน้มลดลง ซึ่งแสดงว่าประเทศเนเธอร์แลนด์มีแนวโน้มที่จะมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกน้ำผลไม้ไปจำหน่ายยังประเทศอิตาลีลดลง (ตารางผนวกที่ ก21)

5) ประเทศเบลเยียม ในปี พ.ศ. 2547 ประเทศเบลเยียมส่งออกน้ำผลไม้ไปประเทศอิตาลีเป็นอันดับ 5 มีมูลค่า 9,362,391 ดอลลาร์สหรัฐ และเมื่อพิจารณาค่า RCA ของประเทศเบลเยียม พบว่า ตั้งแต่ปี 2528-2536 มีค่ามากกว่า 1 แต่ลดลงอย่างต่อเนื่องและมีค่าน้อยกว่า 1 ในปี 2537-2541 และมากกว่า 1 ในปี 2542-2544 ทั้งนี้ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545

เป็นต้นมา ค่า RCA ของประเทศเบลเยียมมีแนวโน้มลดลงและน้อยกว่า 1 ซึ่งแสดงว่าประเทศเบลเยียมมีแนวโน้มที่จะเสียเปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกน้ำผลไม้ไปจำหน่ายยังประเทศอิตาลี (ตารางผนวกที่ ก21)

6) ประเทศฝรั่งเศส ในปี พ.ศ. 2547 ประเทศฝรั่งเศสส่งออกน้ำผลไม้ไปประเทศอิตาลีเป็นอันดับ 6 มีมูลค่า 8,105,265 ดอลลาร์สหรัฐ และเมื่อพิจารณาค่า RCA ของประเทศฝรั่งเศส พบว่า ตั้งแต่ปี 2528-2547 มีค่าน้อยกว่า 1 โดยตลอด ซึ่งแสดงว่าประเทศฝรั่งเศสมีแนวโน้มที่จะเสียเปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกน้ำผลไม้ไปจำหน่ายยังประเทศอิตาลีต่อไป (ตารางผนวกที่ ก21)

7) ประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2547 ประเทศไทยส่งออกน้ำผลไม้ไปประเทศอิตาลีเป็นอันดับ 7 มีมูลค่า 6,209,272 ดอลลาร์สหรัฐ และเมื่อพิจารณาค่า RCA ของประเทศไทย พบว่า ตั้งแต่ปี 2528-2547 โดยส่วนใหญ่มีค่าน้อยกว่า 1 แต่อย่างไรก็ดี ค่า RCA ของประเทศไทยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นและมากกว่า 1 ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2544 ซึ่งแสดงว่าประเทศไทยมีแนวโน้มที่จะมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกน้ำผลไม้ไปจำหน่ายยังประเทศอิตาลีเพิ่มขึ้น (ตารางผนวกที่ ก21)

8) ประเทศอิสราเอล ในปี พ.ศ. 2547 ประเทศอิสราเอลส่งออกน้ำผลไม้ไปประเทศอิตาลีเป็นอันดับ 8 มีมูลค่า 4,356,000 ดอลลาร์สหรัฐ และเมื่อพิจารณาค่า RCA ของประเทศอิสราเอล พบว่า ตั้งแต่ปี 2528-2547 มีค่ามากกว่า 1 โดยตลอด แต่อย่างไรก็ดี ค่า RCA ของประเทศอิสราเอลมีแนวโน้มลดลง ซึ่งแสดงว่าประเทศอิสราเอลมีแนวโน้มที่จะมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกน้ำผลไม้ไปจำหน่ายยังประเทศอิตาลีลดลง (ตารางผนวกที่ ก21)

9) ประเทศโปรตุเกส ในปี พ.ศ. 2547 ประเทศโปรตุเกสส่งออกน้ำผลไม้ไปประเทศอิตาลีเป็นอันดับ 9 ด้วยมูลค่า 2,987,894 ดอลลาร์สหรัฐ และเมื่อพิจารณาค่า RCA ของประเทศโปรตุเกส พบว่า ตั้งแต่ปี 2528-2547 โดยส่วนใหญ่มีค่าน้อยกว่า 1 แต่อย่างไรก็ดี ค่า RCA ของประเทศโปรตุเกสมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นและมากกว่า 1 เมื่อปี พ.ศ. 2545 เป็นต้นมา ซึ่งแสดงว่าประเทศโปรตุเกสมีแนวโน้มที่จะมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกน้ำผลไม้ไปจำหน่ายยังประเทศอิตาลี (ตารางผนวกที่ ก21)

10) ประเทศตุรกี ในปี พ.ศ. 2547 ประเทศตุรกีส่งออกน้ำผลไม้ไปประเทศอิตาลีเป็นอันดับ 10 มีมูลค่า 1,935,759 ดอลลาร์สหรัฐ และเมื่อพิจารณาค่า RCA ของประเทศตุรกี พบว่า ตั้งแต่ปี 2538-2545 มีค่าน้อยกว่า 1 และมากกว่า 1 ในปี พ.ศ. 2546 และ 2547

ซึ่งแสดงว่าประเทศตุรกีเริ่มมีแนวโน้มที่จะมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกน้ำผลไม้ไปจำหน่ายยังประเทศอิตาลี (ตารางผนวกที่ ก21)

จากการวิเคราะห์ความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบที่ปรากฏ (RCA) ของไทยในประเทศนำเข้าสำคัญ 5 ประเทศ ได้แก่ เนเธอร์แลนด์ สหรัฐอเมริกา สเปน ญี่ปุ่น และอิตาลี เปรียบเทียบกับประเทศผู้ส่งออกที่สำคัญ โดยผลการเปรียบเทียบทำให้ทราบว่า บราซิล อาร์เจนตินา และออสเตรเลีย เป็นประเทศคู่แข่งชั้นในตลาดนำเข้าที่สำคัญของไทย ทั้งนี้ สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ได้ตามตารางที่ 15

ตารางที่ 15 การเปรียบเทียบค่า RCA ของประเทศคู่แข่งชั้นที่สำคัญของไทย

ประเทศคู่แข่งชั้น	ประเทศนำเข้า	ผลการเปรียบเทียบค่า RCA กับประเทศไทย
บราซิล	เนเธอร์แลนด์	ได้เปรียบมากกว่า
	สหรัฐอเมริกา	ได้เปรียบมากกว่า
	สเปน	ได้เปรียบน้อยกว่า
	ญี่ปุ่น	ได้เปรียบมากกว่า
เยอรมนี	เนเธอร์แลนด์	เสียเปรียบ
	สหรัฐอเมริกา	เสียเปรียบ
	สเปน	เสียเปรียบ
	ญี่ปุ่น	เสียเปรียบน้อยกว่า
	อิตาลี	เสียเปรียบ
อิตาลี	เนเธอร์แลนด์	เสียเปรียบ
	สเปน	เสียเปรียบ
	ญี่ปุ่น	ได้เปรียบมากกว่า
อาร์เจนตินา	เนเธอร์แลนด์	ได้เปรียบน้อยกว่า
	สหรัฐอเมริกา	ได้เปรียบมากกว่า
	ญี่ปุ่น	ได้เปรียบมากกว่า
จีน	เนเธอร์แลนด์	เสียเปรียบ
	สหรัฐอเมริกา	ได้เปรียบน้อยกว่า
	ญี่ปุ่น	เสียเปรียบน้อยกว่า
ออสเตรเลีย	สเปน	ได้เปรียบน้อยกว่า
	ญี่ปุ่น	ได้เปรียบมากกว่า
	อิตาลี	ได้เปรียบมากกว่า

ที่มา: จากการคำนวณ

2. ผลการวิเคราะห์ต้นทุนการใช้ทรัพยากรภายในประเทศ (DRC)

การวิเคราะห์ต้นทุนการใช้ทรัพยากรภายในประเทศของอุตสาหกรรมน้ำผลไม้แปรรูป ใช้ข้อมูลต้นทุนการผลิตน้ำผลไม้แปรรูปโดยใช้ข้อมูลต้นทุนการผลิตน้ำผลไม้แปรรูปขนาดกลาง ของ รายงานโครงการลงทุนแปรรูปน้ำผลไม้ โดยบริษัท บ้านมะม่วง 109 จำกัด ซึ่งเป็นแบบอย่างการลงทุนในอุตสาหกรรมแปรรูปน้ำผลไม้ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นตัวแทนของข้อมูลทางด้านโครงสร้างของต้นทุนการผลิตของบริษัทผู้ผลิตน้ำผลไม้ขนาดเล็ก มาคำนวณหาค่าดัชนีต้นทุนการใช้ทรัพยากรภายในประเทศ (DRC) แล้วนำมาเปรียบเทียบกับอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริง (RER)

โดยที่ถ้า $DRC > RER$ แสดงว่าการผลิตน้ำผลไม้ภายในประเทศจะต้องใช้ต้นทุนการใช้ทรัพยากรภายในประเทศสูงกว่าการนำเข้าทรัพยากรหรือวัตถุดิบที่ใช้นั้นไปขาย เพื่อให้ได้เงินตราต่างประเทศแล้วนำไปซื้อน้ำผลไม้จากต่างประเทศ ดังนั้นการผลิตน้ำผลไม้ภายในประเทศจึงถือว่าเสียเปรียบโดยเปรียบเทียบ แต่ถ้า $DRC < RER$ แสดงว่าการผลิตน้ำผลไม้ภายในประเทศจะต้องใช้ต้นทุนการใช้ทรัพยากรภายในประเทศต่ำกว่าการนำเข้าทรัพยากรหรือวัตถุดิบที่ใช้นั้นไปขาย เพื่อให้ได้เงินตราต่างประเทศแล้วนำไปซื้อน้ำผลไม้จากต่างประเทศ แสดงว่า การผลิตน้ำผลไม้ภายในประเทศจึงถือว่าได้เปรียบโดยเปรียบเทียบ ซึ่งผลการคำนวณที่ได้ปรากฏตามตารางที่ 16

ตารางที่ 16 แสดงผลการคำนวณหาค่า DRC ratio

ปี พ.ศ.	DRC	RER	DRC ratio
2543	0.762	2.012	0.378
2544	0.715	1.859	0.382
2545	0.673	1.432	0.468
2546	0.635	1.419	0.451
2547	0.608	1.503	0.406

ที่มา: จากการคำนวณในภาคผนวก ข

จากผลการคำนวณหาค่า DRC ratio ตามตารางที่ 16 จะเห็นได้ว่า ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543-2547 ค่า DRC มีค่าน้อยกว่า RER ทุกปี และเมื่อนำไปคำนวณค่า DRC ratio พบว่า มีค่าน้อยกว่า 1 แสดงว่าการผลิตน้ำผลไม้ภายในประเทศจะต้องใช้ต้นทุนการใช้ทรัพยากรภายในประเทศต่ำกว่าการนำเข้าทรัพยากรหรือวัตถุดิบที่ใช้นั้นไปขายเพื่อให้ได้เงินตราต่างประเทศแล้วนำไปซื้อน้ำผลไม้จากต่างประเทศ แสดงว่า การผลิตน้ำผลไม้ของบริษัท บ้านมะม่วง 109 จำกัด มีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการผลิต

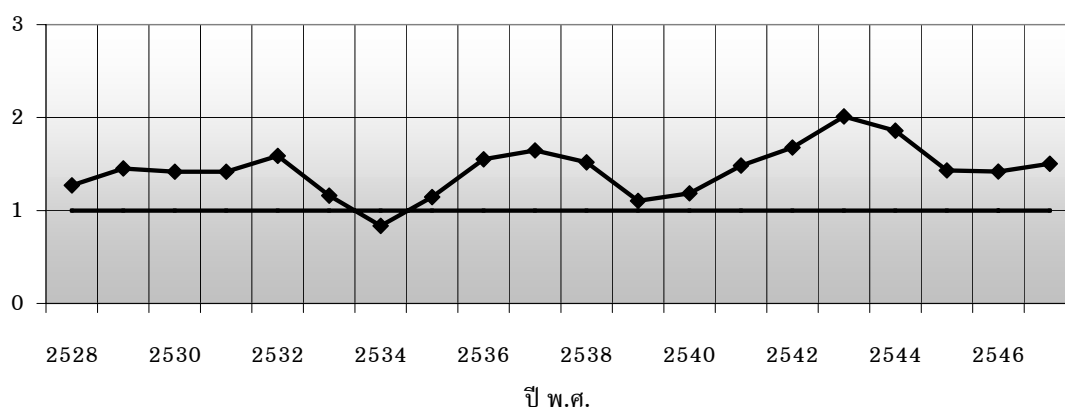
นอกจากนั้น จากการพิจารณาแนวโน้มของค่า DRC/RER พบว่ามีแนวโน้มลดลง โดยลดลงจาก 0.468 ในปี พ.ศ. 2543 คงเหลือ 0.406 ในปี พ.ศ. 2547 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า บริษัท บ้านมะม่วง 109 จำกัด มีแนวโน้มของความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในอุตสาหกรรมการผลิตน้ำผลไม้สูงขึ้น หรือมีความคุ้มค่าในการนำทรัพยากรในประเทศมาใช้ในการผลิตน้ำผลไม้สูงขึ้น ซึ่งสามารถเป็นตัวแทนในการอธิบายความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในอุตสาหกรรมการผลิตน้ำผลไม้ของไทยทางด้านโครงสร้างของปัจจัยการผลิตได้

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบ

หลังจากการวิเคราะห์ความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบที่ปรากฏ (RCA) ของประเทศไทยซึ่งผลการวิเคราะห์ที่ออกมาก็ได้แสดงให้เห็นว่าไทยมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกน้ำผลไม้แปรรูปสู่ตลาดโลก ในส่วนนี้จึงเป็นการวิเคราะห์ให้ทราบถึงปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบดังกล่าว โดยปัจจัยที่ทำการวิเคราะห์ประกอบด้วย

1. การวัดอัตราการคุ้มครอง (NPC)

สำหรับผลการวิเคราะห์อัตราการคุ้มครองของอุตสาหกรรมน้ำผลไม้ของไทย จากการวัดอัตราการคุ้มครอง (NPC) โดยการวิเคราะห์อัตราส่วนระหว่างราคาน้ำผลไม้ที่จำหน่ายในประเทศกับราคาน้ำผลไม้ส่งออก โดยผลการคำนวณปรากฏตามภาพที่ 11

ภาพที่ 11 กราฟเส้นแสดงผลการวิเคราะห์ NPC

ที่มา: ผลการคำนวณตามภาคผนวก ค

จากภาพที่ 11 จะเห็นได้ว่า แนวโน้มของผลการวิเคราะห์ NPC มีค่ามากกว่า 1 ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2528-2532 ปรับตัวลดลงจนถึงจุดต่ำสุดในปี พ.ศ. 2534 NPC มีค่า 0.834 และ

เป็นปีที่ NPC มีค่าน้อยกว่า 1 ต่อมาปรับตัวเพิ่มขึ้นจนถึงปี พ.ศ. 2537 โดย NPC มีค่ามากกว่า 1 หลังจากนั้นปรับตัวลดลงจนถึงปี พ.ศ. 2539 แต่ค่า NPC ยังคงมีค่ามากกว่า 1 ต่อมาปรับตัวเพิ่มขึ้นทุกปีจนถึงจุดสูงสุดในปี พ.ศ. 2543 โดย NPC มีค่า 2.012 และปรับตัวลดลงจนถึงปี พ.ศ. 2545 หลังจากนั้นปรับตัวเพิ่มขึ้นเล็กน้อยจนถึงปี พ.ศ. 2547

ในช่วงที่ NPC มีค่าน้อยกว่า 1 แสดงว่าในช่วงเวลาดังกล่าว รัฐบาลเก็บภาษีผู้ผลิตและอุดหนุนผู้บริโภค เนื่องจากระดับราคาที่จำหน่ายภายในประเทศต่ำกว่าระดับราคาส่งออก โดยรัฐบาลเก็บภาษีผู้ผลิตเป็นภาษีขาออก กล่าวได้ว่าเป็นการอุดหนุนด้านลบ (Negative Subsidy)

ในช่วงที่ NPC มีค่ามากกว่า 1 แสดงว่ารัฐบาลคุ้มครองผู้ผลิตและเก็บภาษีผู้บริโภค เนื่องจากระดับราคาที่จำหน่ายภายในประเทศสูงกว่าระดับราคาส่งออก ทั้งนี้ ในช่วงเวลาดังกล่าว รัฐบาลทำการคุ้มครองผู้ผลิต โดยกำหนดนโยบายที่ส่งผลให้ราคาส่งออกมีค่าต่ำกว่าราคาที่จำหน่ายในประเทศเพื่อเป็นการกระตุ้นการส่งออก หรือในเวลาที่ภาคการผลิตได้รับผลกระทบจากปัจจัยต่างๆ ซึ่งถือเป็นการอุดหนุนด้านบวก (Positive Subsidy) แก่ผู้ผลิต และถ้าหากภาครัฐอุดหนุนผู้ผลิตเพิ่มขึ้นหรือเก็บภาษีจากผู้บริโภคเพิ่มขึ้น นั่นคือ ราคาสินค้าในประเทศจะสูงกว่าราคาส่งออกมากขึ้น จะเห็นได้ว่าแนวโน้มของค่า NPC จะมีค่ามากกว่า 1 ต่อไป แสดงว่า มีแนวโน้มที่ภาครัฐจะทำการคุ้มครองอุตสาหกรรมน้ำผลไม้ต่อไป

2. ผลการวิเคราะห์การถดถอยในรูปสมการเชิงเส้นพหุคูณ

สมการถดถอยเชิงซ้อนแบบเส้นตรงพหุคูณ (Multiple Linear Regression: MLR) เป็นการวิเคราะห์การถดถอยเพื่ออธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามด้วยตัวแปรอิสระตั้งแต่ 2 ตัวแปรขึ้นไป ซึ่งจะช่วยให้การพยากรณ์มีความถูกต้องมากขึ้น โดยลักษณะการวิเคราะห์การถดถอยโดยใช้ตัวแปรอิสระมากกว่า 1 ตัวนี้เรียกว่า การวิเคราะห์การถดถอยแบบเส้นตรงพหุคูณ โดยสมการถดถอยที่ได้จะเรียกว่า สมการถดถอยแบบเส้นตรงพหุคูณ (Multiple Linear Regression Equation) โดยใช้ข้อมูลความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบที่ปรากฏ (RCA) เป็นตัวแปรตาม และใช้อัตราการคุ้มครอง (NPC) อัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริง (RER) อัตราค่าจ้างที่แท้จริง (Real Wage) และตัวแปรหุ่น (Dummy variable) D (Before & After Crisis) (ก่อนและหลังเกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจปี พ.ศ. 2540) เป็นตัวแปรอิสระในการอธิบายปัจจัยต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบที่ปรากฏ (RCA) ของการส่งออกผลิตภัณฑ์น้ำผลไม้แปรรูปของประเทศไทย

โดยการศึกษาครั้งนี้กำหนดระดับนัยสำคัญในการทดสอบที่ 0.05 โดยการคาดการณ์สมการถดถอยเบื้องต้นที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ

$$RCA = \beta_0 + \beta_1 NPC + \beta_2 RER + \beta_3 \text{Real Wage} + \beta_4 D \quad (41)$$

ผลการคำนวณสมการความถดถอยเป็นดังนี้

$$RCA = 1.436 - 0.927NPC - 0.00895RER + 0.00105\text{Real Wage} - 0.400D \quad (42)$$

$(1.495)^{ns} \quad (-2.451)^* \quad (-1.427)^{ns} \quad (2.356)^* \quad (-1.411)^{ns}$

โดยที่ ns คือ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
 * คือ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 95%

R Square	สัมประสิทธิ์การตัดสินใจ = 45.5% นั่นคือ ตัวแปรอิสระ NPC, RER, Real Wage และ D อธิบายการเปลี่ยนแปลงของค่า RCA ได้ 45.5% ส่วนอีก 54.5 % เกิดจากอิทธิพลของตัวแปรอื่นๆ ที่ไม่ได้นำมาพิจารณา
R	0.675 เป็นค่าที่แสดงถึงความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระทั้งหมด
Adjusted R Square	เป็นค่า R^2 ที่ได้ปรับแล้วในที่นี้ $R^2_{adj} = 0.353$
Std. Error of the Estimate	เป็นค่าคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการประมาณค่า = 0.40186
ในส่วนของ Change Statistics ประกอบด้วย	
R Square Change	หมายถึงค่า R^2 ที่เพิ่มขึ้นเมื่อนำตัวแปรอิสระเข้าสมการ ในที่นี้เมื่อไม่มีตัวแปรอิสระใดเลยจะได้ $R^2 = 0$ และเมื่อนำตัวแปรอิสระทั้ง 4 ตัวเข้าสมการ $R^2 = .455$ ซึ่งหมายถึง R^2 เพิ่มขึ้น .455
F Change	หมายถึงค่าสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไปเมื่อนำตัวแปรอิสระเข้าสมการเมื่อไม่มีตัวแปรอิสระใดเลย สถิติทดสอบ F = 0 แต่เมื่อนำตัวแปรอิสระทั้ง 4 ตัวเข้าสมการจะได้ค่า F = 4.456 โดยที่องศาอิสระของ F เป็น 3 และ 16 ตามลำดับ
Sig. F Change	หมายถึงค่า Significance ของสถิติทดสอบ F ที่เปลี่ยนไป ในที่นี้ Sig. F Change = .019 เมื่อมีตัวแปรอิสระ 4 ตัว
Durbin-Watson	เป็นค่าสถิติที่ใช้ทดสอบความเป็นอิสระกันของค่าคลาดเคลื่อนซึ่งเป็นเงื่อนไขหนึ่งของการวิเคราะห์ความถดถอย ในที่นี้ได้ Durbin-Watson = 1.129

สมการความถดถอยที่ดีที่สุดคือ

$$RCA = - 0.927NPC + 0.00105Real Wage \quad (43)$$

(-2.451)* (2.356)*

จากสมการที่ 43 แสดงว่าตัวแปรอิสระที่มีผลต่อความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบที่ปรากฏ (RCA) จากปัจจัยทั้งหมดที่ทำการวิเคราะห์ คือ อัตราความคุ้มครอง (NPC) และอัตราค่าจ้างที่แท้จริง (Real Wage) โดยความคุ้มครอง (NPC) เป็นลบหรือมีผลในทางตรงข้ามกับความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบที่ปรากฏ (RCA) กล่าวคือ การคุ้มครองอุตสาหกรรมของภาครัฐมีผลทำให้ความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกน้ำผลไม้ลดลง เนื่องจากนโยบายการคุ้มครองของภาครัฐมีผลทำให้ระดับราคาจำหน่ายในประเทศสูงและกำหนดราคาส่งออกให้ต่ำทำให้การจำหน่ายน้ำผลไม้ในปริมาณมากแต่มีมูลค่าต่ำ ซึ่งในความเป็นจริงหากทำการศึกษาถึงความต้องการน้ำผลไม้ในตลาดโลกที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ภาครัฐจึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องให้การคุ้มครองอุตสาหกรรมดังกล่าว แต่ควรสนับสนุนในด้านอื่นๆ แทน เช่น การเจรจาทางการค้าและการหาตลาดเพิ่มเพื่อเพิ่มปริมาณและมูลค่าการส่งออก เป็นต้น

ในส่วนของอัตราค่าจ้างที่แท้จริง (Real Wage) เป็นบวก หรือมีผลในทางเดียวกันกับความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบที่ปรากฏ (RCA) สามารถอธิบายได้ว่า ค่าจ้างที่แท้จริงแสดงถึงอำนาจซื้อของแรงงาน เมื่อค่าจ้างที่แท้จริงเพิ่มขึ้นทำให้แรงงานมีเงินค่าจ้างที่ได้รับจริงในการซื้อสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น ซึ่งตามแนวคิดทฤษฎีความได้เปรียบเชิงแข่งขัน ระบุว่า แท้ที่จริงแล้วเป้าหมายของการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของประเทศ คือ การยกระดับมาตรฐานการครองชีพของประชาชน การพยายามกดค่าจ้างแรงงานให้ต่ำก็จะกลายเป็นสิ่งที่ทำให้ความสามารถในการแข่งขันลดลงมากกว่าเป็นการเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน ดังนั้น ผลของการวิเคราะห์อัตราค่าจ้างที่แท้จริง (Real Wage) ที่มีผลให้มีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบที่ปรากฏ (RCA) ในทางเดียวกันที่ได้ จึงสอดคล้องกับทฤษฎีดังกล่าว

แต่เนื่องจากการคำนวณ Model Summary ค่า R Square หรือสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ = 45.5% นั่นคือ ตัวแปรอิสระ NPC และ Real Wage สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของค่า RCA ได้ 45.5 % ส่วนอีก 54.5 % เกิดจากอิทธิพลของตัวแปรอื่นๆ ที่ไม่ได้นำมาคำนวณในสมการถดถอยเชิงซ้อนแบบเส้นตรงพหุคูณข้างต้น

โดยปัจจัยอื่นๆ ที่มีผลต่อความสามารถในการแข่งขันเพื่อการส่งออกผลิตภัณฑ์น้ำผลไม้แปรรูปของประเทศไทย ที่ไม่ได้นำเข้าสมการถดถอย ได้แก่

1. ปัจจัยการผลิต ปัจจัยการผลิตของอุตสาหกรรมการผลิตน้ำผลไม้แปรรูป ได้แก่

1.1 วัตถุดิบ โดยวัตถุดิบหลักที่ใช้ในการผลิตน้ำผลไม้ก็คือผลไม้ ซึ่งสามารถปลูกได้ภายในประเทศ บางชนิดให้ผลผลิตเกือบตลอดทั้งปี ซึ่งผู้ผลิตส่วนใหญ่ใช้ผลไม้ภายในประเทศเป็นหลัก แสดงให้เห็นว่าอุตสาหกรรมน้ำผลไม้เป็นอุตสาหกรรมแปรรูปที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการใช้วัตถุดิบภายในประเทศเป็นสำคัญ โดยผลการวิเคราะห์ DRC ratio ตามตารางที่ 16 ที่มีค่าน้อยกว่า 1 และมีค่าลดลงนั้น แสดงให้เห็นว่า ไทยมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการผลิตด้วยปัจจัยการผลิตที่เมื่อนำไปแปรรูปทำให้เกิดมูลค่าเพิ่ม เพราะการผลิตน้ำผลไม้ภายในประเทศใช้ต้นทุนการใช้ทรัพยากรภายในประเทศต่ำกว่าการนำเข้าทรัพยากรหรือวัตถุดิบที่ใช้ขึ้นไปขายเพื่อให้ได้เงินตราต่างประเทศแล้วนำไปซื้อน้ำผลไม้จากต่างประเทศ

1.2 เงินทุนและที่ดิน สภาพการลงทุน ในปัจจุบันผู้ผลิตเข้าถึงแหล่งเงินทุน ทำให้สามารถทำการผลิตได้อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งผู้ผลิตสามารถเลือกทำเลที่ตั้งของโรงงานให้อยู่ใกล้กับแหล่งวัตถุดิบหลักซึ่งสามารถรักษาความสดของผลไม้ได้ดี และประหยัดค่าใช้จ่ายด้านการขนส่งอีกด้วย

1.3 ปัจจัยการผลิตอื่นๆ เช่น ความรู้เทคโนโลยี และระบบสาธารณสุขโรคต่างๆ โดยในปัจจุบัน โดยเฉพาะบริษัทผู้ผลิตขนาดใหญ่มีความสามารถและเงินทุนที่เพียงพอในการนำเครื่องจักรที่มีความทันสมัยมาใช้ในการผลิต และมีความรู้ในเรื่องของการพัฒนาการวิจัยทางด้านอุตสาหกรรมอาหารมากขึ้น ซึ่งทำให้สามารถแข่งขันในการส่งออกสินค้าดังกล่าวสูงขึ้น

2. อุปสงค์ อุปสงค์ในตลาดโลกและประเทศนำเข้าสำคัญเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยพิจารณาได้จาก มูลค่าการนำเข้าผลไม้ที่สูงขึ้น จากมูลค่า 2,129 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี 2528 เป็น 6,588 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี 2547 หรือเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 309.44 (ตารางผนวกที่ ก1) ในส่วนของประเทศนำเข้าสำคัญ เมื่อพิจารณาแล้วพบว่าทุกประเทศมีมูลค่าการนำเข้าผลไม้จากไทยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในทุกประเทศ แสดงให้เห็นว่า น้ำผลไม้ได้รับความนิยมมากในตลาดต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศที่มีสถานะทางเศรษฐกิจดี ประชากรมีการศึกษาที่ดี มีภาวะทางโภชนาการที่ดี ทำให้ประชาชนในประเทศเหล่านั้นคำนึงถึงสุขภาพที่ดีเป็นสำคัญ จึงส่งผลให้อุปสงค์ความต้องการบริโภคน้ำผลไม้เพิ่มสูงขึ้น

3. ขนาดของอุตสาหกรรมการผลิตน้ำผลไม้ ขนาดของอุตสาหกรรมการผลิตน้ำผลไม้เป็นตัวชี้วัดที่สำคัญ โดยในปี 2547 ที่มีโรงงานแปรรูปน้ำผลไม้ในประเทศไทย จำนวน 103 โรง

งานเพิ่มขึ้นจากปี 2543 ที่จำนวน 93 โรงงาน และมีโรงงานขนาดใหญ่ กลางและเล็ก กระจายอยู่ตามพื้นที่ต่างๆ ของประเทศ และในปัจจุบันอุตสาหกรรมน้ำผลไม้ มีการแข่งขันกันมาก โดยนอกจากจะเป็นการแข่งขันกันเองของผู้ผลิตและจำหน่ายน้ำผลไม้แล้ว ยังต้องทำการแข่งขันกับเครื่องดื่มประเภทอื่นๆ อีกด้วย ซึ่งแสดงว่าอุตสาหกรรมดังกล่าวมีการแข่งขันที่รุนแรง ซึ่งจะช่วยให้ทั้งอุตสาหกรรมมีความสามารถในการแข่งขันที่สูงขึ้น

5. บทบาทของภาครัฐ (The Role of Government) เนื่องจากรัฐบาลเป็นผู้มีอำนาจในการออกกฎระเบียบข้อบังคับทั้งทางด้านการค้า การผลิต คุณภาพ ภาษี การส่งออก การนำเข้า ดังนั้นหากภาครัฐมีนโยบายหรือมาตรการที่สนับสนุนหรือให้ความคุ้มครองอุตสาหกรรมนั้นๆ ก็จะช่วยให้อุตสาหกรรมนั้นสามารถแข่งขันได้มากขึ้น ซึ่งนอกจากผลการวิเคราะห์ NPC ที่แสดงให้เห็นว่าภาครัฐทำการคุ้มครองอุตสาหกรรมดังกล่าว ภาครัฐก็ยังมีนโยบายในการเจรจาเขตการค้าเสรี (FTA) กับประเทศต่างๆ การส่งเสริมอุตสาหกรรมผ่านการส่งเสริมการลงทุน ซึ่งตามข้อมูลของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) ได้กำหนดให้อุตสาหกรรมการผลิตน้ำผลไม้เป็นอุตสาหกรรมที่ให้การสนับสนุนเป็นพิเศษ นอกจากนั้น ภาครัฐยังเอื้ออำนวยให้ภาคเอกชนซึ่งเป็นบริษัทผู้ผลิตน้ำผลไม้ของไทย ไปเปิดตลาดใหม่ในประเทศต่างๆ เพิ่มขึ้นอีกด้วย (กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ, 2548)